

PARAPSYKOLOGISKA

Notiser och Nyheter

från Sällskapet för Parapsykologisk Forskning (SPF)

Nr 36

April 2007

Evidence of life after death?

Dr. Anabela Cardoso

► **Lördag 5 maj, 2007 kl 13.00 – 18.00**

Under seminariet presenteras forskningen kring det elektroniska röstfenomenet (det som tidigare kallades "bandröster") och sk Instrumental TransCommunication, ITC, som innebär hittills oförklarad kommunikation (ljud, bilder, "meddelanden") via radio, datorer och andra elektroniska medier. Seminariet hålls på engelska. Rikligt med illustrationer. (Med stöd av JBM, John Björkhems Minnesfond)

Plats: Samlingssal 1, Östermalms föreningsråd, Fältöversten, Valhallavägen 148.

Entre: 200 kr, medlemmar 150 kr.

Kan man skapa (och detektera) tankespår till föremål ?

Praktiska övningar

► **Lördag 1 september 2007 kl 10.00**

SPF ordnar utflykt kring psi-spåret och slagruta med Jens Tellefsen

Plats: ännu oklar.

Avgift: 100:-. Medlemmar 50:-. **Medtag gärna fika.**

JBM ordnar föredrag med

Serena Roney-Dougal:

► **Lördag 22 september 2007**

Tema och lokal är ännu oklart. Det kan bli om psi i relation till yoga, om healing, om tallkörteln eller något annat. Mer info i nyhetsbrev i augusti.

Avgift: ännu oklart.

Slumpen är ingen tillfällighet

Jan Cederquist

► **Torsdag 31 maj, 2007 kl 19.00**

Jan Cederquist var under flera år känd som en av Sveriges främsta inom reklambranschen, men har också haft ett intresse för mer vetenskapliga frågor, som han nu helt ägnar sig åt och att skriva om dem. Han gav för något år sedan ut en bok om Slumpen, ett tema han denna kväll håller föredrag om.

Plats: Sal 6-7, Fältöversten, Karlaplan. Fotograf: Hans Hammar skiöld

Entre: 100 kr, medlemmar 50 kr.

UR INNEHÅLLET

- Rösterna från rymden 4
- Det elektroniska röstfenomenet idag 8
- Reinkarnationspionjären Ian Stevenson död 13
- Hur används pengarna i Thorsen-professuren i Lund? 16

Ordförande har ordet:

Om vårens föredrag

Vi fortsätter vårens verksamhet med ett halvdagsseminarium. **Lördagen den 5 maj** blir det föredrag med **dr Anabela Cardoso** under rubrik **Evidence of life after death?** - om EVP (**elektroniska röster**) och ITC (**instrumentell transkommunikation – kontakt med ”andra sidan” via tv, radio, telefon etc.**). Ni har kanske sett hennes namn när Nils-Olof Jacobson skrivit referat av konferenser som ägt rum under senare år på detta tema? Hon är en av de drivande och aktiva i forskningen kring ”liv efter döden”. Hon är egentligen diplomat, men har nu ägnat ca 20 år åt att forska kring olika tekniker att kommunicera med något som ofta tolkats som ”andra sidan”. Hennes forskning kring EVP och ITC beskriver vi i en artikel av Edgar Müller i detta nyhetsbrev, som en introduktion till hennes besök, med en bakgrund tecknad av Nils-Olof Jacobson. Det blir två föredrag denna lördag, **med början kl 13.00. Lokal:** Sal 1, Östermalms föreningsråd, Fältöversten, Karlaplan. Förhandsanmälan/-betalning kan göras fram till den 27 april, till pg 70 09 10-3, John Björkhems Minnesfond. Övrig detaljinformation finns i bifogade bilaga.

Vårens sista föredrag blir **den 31 maj** ett föredrag med **Jan Cederquist**, som för något år sedan publicerade en bok om slumpen: *Slumpen är ingen tillfällighet*. Ni kanske känner igen honom som en av de mer framgångsrika inom reklambranschen, men han har också haft andra intressen, mer vetenskapliga. Han har nu lämnat reklambranschen för att helt ägna sig åt dessa andra intressen, och att skriva om dem. Han håller denna kväll föredrag om slumpen under rubriken: **Slumpen är ingen tillfällighet**.

Sågas kan också att Jan var inblandad när den förra föreningen jag var engagerad i, psykobiofysik, startades upp runt 1975 då Jan Fjellander var drivande. Vi kan också nämna att Jan Cederquist

för några veckor sedan kom ut med den nya boken ”Miraklet i Järna”, om läkekonsten på Vidarkliniken.

Rapport från årsmötet

Vi kan konstatera att styrelsen fick ansvarsfrihet för föregående år, och att styrelsen i stort sett blev omvald, bara några suppleanter togs bort. **Hans Jungstedt** som varit ordinarie revisor i både SPF och JBM blev inte omvald, för första gången på jag vet inte hur många år. Innan han blev revisor var han kassör i JBM i flera år. Och nu avgick han från revisorskapet, pga ålder och bristande hälsa. **Vi riktar ett stort tack till denna trojänare.**

Ny medlemsavgift föreslogs, dels för att den gällande varat några år, dels och framför allt för att Åsö föreningsråd nu tagit över hanteringen av adressregistret. För att klara den utgift detta innebär höjer vi avgiften. Den blir **250 kr för medlemmar och 200** för studerande och pensionärer. Om du inte redan förnyat medlemskapet kan du passa på nu, med det inbetalningskort som medföljer detta nyhetsbrev.

Ett problem på årsmötet var att det också skulle väljas ny **valberedning**. Och eftersom ingen av ledamöterna i den sittande valberedningen regelbundet är närvarande vid föredrag har de inte den medlemskontakt man kan vilja ha (och bör ha) för att fylla denna funktion. Så de ville inte bli omvalda, även om både Eve och Merit kunde tänka sig att i nödläge fortsätta. Men sammankallande Erik avstod från detta. Så styrelsen uppmanades att vid medlemsmöte inom ett halvår ordna möte med medlemmarna, vid ett föredrag, och då ta upp denna fråga.

En annan svårighet var att det **inte** fanns några **revisorsuppleanter** till de ordinarie att föreslå, en fråga för den kommande styrelsen.

Valberedningen konstaterade i sitt arbete att det enligt stadgarna **ska vara 4 ledamöter** i styrelsen, men att styrelsen sedan något år **har 5 ledamöter** (något som årsmötena godkänt), så valberedningen föreslog på årsmötet att det lilla ordet ”minst” läggs in i denna formulering, så vi i framtiden kan välja in fler personer utan problem. **Förslaget godkändes**, och fastställs på nästa årsmöte.

Ytterligare en kommentar ang. årsmötet bör nämnas. Jag informerade styrelsen för 2 år sedan att jag avsåg avgå som ordförande 2007, då skulle jag ha varit ordförande i 20 år, en period som

.....

egentligen är alldeles för lång (jag har dessutom hela tiden haft två andra viktiga funktioner, redaktör för nyhetsbrevet samt ansvarig för föredrag). Men om man nu är intresserad av ämnets bredd, "har läggning" mm så har det varit naturligt att fortsätta. Men nu börjar tiden bli knapp, nyhetsbrevet blir mer ambitiöst, så det blir angeläget att få in fler i det löpande, och att jag själv kan ägna mig åt min omskolning och familj, och så småningom när omskolningen är klar, kan ägna mig åt mer kvalificerade projekt. Jag har dock insett att det kan bli problem att avgå, så ett alternativ blev att delegera fler uppgifter. Detta har påbörjats, därför fortsätter jag. Men **fler förändringar måste till**. Och lite oroande är det att vi är väldigt få som sköter det löpande. **Det behövs minst** en mötesvärd till, en som samordnar dessa samt minst en medarbetare till på nyhetsbrevet. Vidare behövs medarbetare som sköter biblioteket och att registrera böcker till webben samt att få igång så man kan beställa video eller DVD av föredrag vi ordnat. Om det inte blir fler mötesvärdar, någon som samordnar, och fler medarbetare till nyhetsbrevet finns det risk att vi måste dra ner på verksamheten. Vi får se hur dessa frågor utvecklas i höst.

På årsmötet ställdes också frågan om **ny hemsida**. Jo, den är på gång. Fler idéer har väckts, Merit jobbar vidare med olika idéer och för att den ska bli riktigt bra ska hon slutföra jobbet med hemsidan när hon väl är klar med innevarande nyhetsbrev, så vi räknar med en ny hemsida någon gång i maj/juni 2007.

Innan vi lämnar de föredrag vi ordnat vill jag också nämna lite av vad **Paavo Pylkkänen nämnde i sitt föredrag i februari**, viss information vi fick för sent för att få med i föreg. nyhetsbrev.

Hans föredrag hade tema **Vilken plats har medvetandet i kvantfysikens världsbild?** Vi redogör i separat ruta (på sidan 19) lite utförligare för det Paavo tog upp samt en länk till en webbsida om hans bok. Vi har också på vår hemsida lagt ut en länk till de (PowerPoint-)bilder han använde, via en pdf-fil. Där finns också mer underlag som direkt berör vad Bohm sade om parapsykologi. Paavo verkar helt klart vara en av de filosofer i Sverige som är mest insatt i Bohms idéer och som dessutom är öppen för parapsykologi, detta till skillnad från skeptikerna, vars ordförande bara avfärdar t ex parapsykologen Dean Radin som intresserar sig för dessa frågor (se vårt nyhetsbrev från i

.....

höstas), samt en av deras "experter" Thors Hans Hansson, professor i teoretisk fysik vid Stockholms Universitet, som avfärdar Dean Radin som bondfångare. Det inget som helst förtroende. Vi hoppas få en anmälan av Radins bok *Entangled Minds*, antingen av en kompetent fysiker på KTH, eller av Paavo Pylkkänen. Vi försöker också samla mer information och referenser av intresse för detta ämne.

Se också separat ruta på sidan 7 om två **konferenser i sommar**: Konferensen **Quantum Mind** 17-20 juli i Salzburg, Österrike. Medverkar gör bl a parapsykologen Dick Bierman, filosofen/svensken Paavo Pylkkänen och Karl Pribram. En annan konferens är **Toward a science of consciousness**, 23-26 juli i Budapest.

Verksamheten i höst

Verksamheten i höst börjar med en utflykt kring slagruta och **psi-spåret**, en upprepning av den vi gjorde i september förra året som var så lyckad och uppskattad. Utflykten blir **lördagen den 1 september**. Blir det dåligt väder satsar vi på lördagen 2 veckor senare. Förra året var vi i Hagaparken. Det kan hända att vi denna gång prövar att utgå ifrån Roslags Näsby, en station längs Roslagsbanan, i Täby. Mer info planeras till nyhetsbrev som utkommer någon vecka innan denna utflykt. Jens vill också gärna veta på förhand vem som ska komma och som vill ha materialet (upprett artiklar om fenomenet), så, ber Jens mejla mig (jate@kth.se) alt ring på min telefon (08- 758 80 60) och tala om detta! Det kostar 50 kr för medlemmar att delta. Har ni inte betalt i förväg kan ni betala på plats. Betala gärna in i förväg, senast 20 augusti, till SPF:s pg 37 17 57-0. Ange namn och "slagruतेutflykten".

Sedan vet vi också att den engelska forskaren Serena Roney-Dougal besöker oss **lördagen den 22 september** för två föredrag, runt lunch. Mer information om detta kommer i nästa nyhetsbrev. Se också hennes 'hemsida' www.psi-researchcentre.co.uk/. Hon är verksam vid Psi Research Centre i Glastonbury, England, nu under våren utförande forskning i Indien. Exempel på tänkbara tema: **Where Science and Magic Meet, The Earth's Magnetic Field, Our pineal gland & Dowsing, Psychic Healing, Parapsychology and Yoga: Exploring Consciousness.**

Forts på sid 19

Rösterna från rymden: historiska glimtar

av NILS-OLOF JACOBSON

EVP eller *Electronic Voice Phenomenon* innebär att man på band spelar in röster som förefaller sakna normal förklaring, och som av somliga anses kunna komma från ”de döda”. Rösterna kan svara på frågor och kommentera situationen i inspelningsrummet, men det går inte att föra dialog med dem eftersom de får avlyssnas i efterhand. På svenska skulle namnet bli ERF, det elektroniska röstfenomenet, men den engelska förkortningen har som så ofta blivit etablerad.

EVP är ett förstadium till ett mer avancerat fenomen som kallas *ITC* eller *Instrumental Trans-Communication*. Det innebär att via telefon, radio, dator, TV eller andra elektroniska apparater ta emot meddelanden som inte tycks ha någon jordisk avsändare, utan förefaller komma från någon annan dimension – kanske den där ”de döda” förmodas leva vidare.

I sin avancerade form innebär *ITC* en dialog med en partner som förefaller finnas i en annan dimension. Dialogen kan föras via dator, telefon, radio eller TV; frågor kan ställas och besvaras. Om försöket görs via radio som är inställd på jämnt brus, så kan man uppleva vad som kallas *direkt radioröst*: experimentatorn kan uttala en fråga och höra den besvaras direkt i radions högtalare. Radiorösten kan t.ex. kommentera situationen i experimentrummet eller nämna närvarandes namn. I de bästa fallen av *ITC* är den direkta radiorösten så tydlig att det inte är någon tvekan om vad den säger.

Friedrich Jürgenson väckte intresset

Den första rapporten om EVP publicerades i USA 1959. Det var dock Friedrich Jürgenson (1904-87) som gjorde fenomenet känt. Hans bok *Rösterna från rymden* 1964 gav namn åt hela området. En tidig efterföljare till honom var Konstantin Raudive i Tyskland. Jürgensons och Raudives böcker väckte intresse för

EVP på kontinenten, och hundratals personer började experimentera. Några av dem fick bättre resultat än andra. Marcello Bacci i Italien har varit aktiv ända sedan 1971, men på grund av språkbarriären är hans insats inte så känd hos oss. I USA rapporterade George Meek och William O'Neill *ITC* långvarig kommunikation via sin anordning *Spiricom* 1980-81. Manfred Boden i Tyskland fick säregna meddelanden via dator och telefon i början av 1980-talet. Ken Webster i England förde märkliga dialoger via dator 1984-86, diskuterade i hans bok *The Vertical Plane*.

ITC tog fart i Luxemburg...

1985 började paret Maggy och Jules Harsch-Fischbach (H-F) i Luxemburg experimentera med EVP. 1986 fick de sin första direkta radioröst. Fenomenen hos dem utvecklades snabbt. De fick telefonsamtal (som inte kunde spåras av telefonbolaget), texter via fax och dator (utan anslutning till modem), med bilder i ett skannerprogram till datorn. 1987 kom bilder i TV, först stillbilder, sedan rörliga. Bilderna var först tysta, sedan åtföljda av tal. – H-F hade ingen särskild teknisk kunskap; hon var forskollärare och han statstjänsteman. Kommunikatorerna, dvs de som meddelade sig, gav H-F detaljerade anvisningar hur de skulle sätta ihop olika komponenter till komplicerade anordningar som inte föreföll följa något rimligt system, men som förbättrade ljudkvaliteten.

En grupp kommunikatorer eller trans-personer uppträdde och identifierade sig själva som levande i en dimension efter döden, som de kallade ”den tredje nivån”. De beskrev sin tillvaro i en miljö som föreföll likna vårt jordiska. En av trans-personerna kallade sig Swejen Salter. Hon berättade om ett tidigare fysiskt liv på en planet som hette Varid, som sades vara en parallellvärld till jorden. Under flera år kontaktade hon Maggy (som var ”mediet” för dessa kontakter) via telefon och/eller

radio flera gånger i veckan, och de kunde ha upp till tio minuter långa samtal. Maggy berättade senare att hon efterhand upplevde Swejen som en väninna och kände så nära kontakt med henne att hon ibland glömde att Swejen inte levde på jorden. Trans-gruppen antog namnet *Zeitstrom* (Tidström), och sa att de levde på en planet som hette Marduk och som inte kunde återfinnas i vår tidrum-struktur. Namnet anknöt till "Evighetens flod" som omslöt hela Marduk och på något sätt strömmade tillbaka till sin källa. Kommunikatorerna insisterade att det finns parallella världar, och att detta är viktigt att förstå.

... spreds i Tyskland...

Adolf Homes och Friedrich Malkhoff bodde några mil från varandra i Tyskland. 1987 hörde de om H-Fs resultat, fick information om deras utrustning och började själva experimentera tillsammans. De fick sin första direkta radoröst 1988. Homes hade en dator av modell Commodore C64, och de skrev in frågor på en diskett som lämnades i datorn. De kunde sedan läsa svar och kommentarer. Ofta handlade dessa om ämnen de inte kände till eller förstod, ibland på främmande språk. Kontakterna utvecklades mest i Homes hem. Han fick efterhand kontakter omväxlande mellan telefon, dator och radio, även bilder och text i TV. Senare fick också Malkhoff kontakter i sitt hem.

Homes kontakter fortsatte, med några långa uppehåll, till hans död 1997. Strax efter hans död fick Malkhoff en telefonkontakt med en röst som mycket liknade Homes och identifierade sig som honom.

Homes motivation att börja experimentera var önskan att få kontakt med hans mor, som dog när han var barn. I dator och telefon kom också meddelanden som sades vara från henne. Hon berättade att hon tillhörde en grupp som kallades *Centrale*. Swejen sa till Maggy H-F att denna grupp var okänd för *Zeitstrom*, men de sökte efter den och fann den senare. De två grupperna i den andra dimensionen fick alltså kontakt med varandra genom samarbete mellan experimentatorer i vår värld!

Beskrivningarna av livet på "tredje nivå" blev alltmer detaljerade och komplexa, och åtföljdes av bilder i dator eller TV. Det var inte en helt paradisisk tillvaro. Innevånarna kunde njuta av ett bekymmersfritt liv utan sjukdomar och fysiska problem, men konflikter mellan personer och grupper fanns och kunde ibland vara svåra. Deras liv över-

vakades av högre väsen som kallades "de Sju", som också bestämde över och ibland begränsade deras kontakter med jorden. Det kom fascinerande berättelser om nykomlingars upplevelser vid ankomsten till tredje nivån, bland annat en om Olof Palme. Det gavs också många exempel på hur utvecklingen på jorden påverkade deras värld. Hela tredje nivån sades vara en skapelse av den mänskliga anden.

Under 1990-talet utvecklades kors-korrespondenser. H-F och Homes kunde få liknande meddelanden via olika kanaler, t.ex. i datorn hos H-F och ungefär samtidigt i telefon hos Homes. Budskapet kunde vara att man skulle försöka sända en bild, som sedan kom i Homes TV och kommenterades hos H-F.

Många kommunikatorer var avlidna familjemedlemmar eller vänner till experimentatorer. Några identifierade sig som mer kända personer, som Friedrich Jürgenson, Konstantin Raudive, och den tyske professor Hans Bender efter hans död 1991. Flera andra kända namn gjorde korta gästspel och försvann sedan.

...och förstördes av interna konflikter

Gruppen experimentatorer växte och omfattade nu också Nord- och Sydamerika. Kontakterna ökade, kors-korrespondenserna blev mer komplexa. Man försökte bilda en internationell organisation, men det blev konflikter mellan personer och grupper. Kommunikatorerna sa att detta störde "kontaktfältet". Efter en topp 1994 kom en lång krisperiod med få och korta kontakter, mest via dator. Sedan försökte man på nytt bilda en internationell organisation, kontakterna återkom och nådde en ny topp omkring 1997. Nya konflikter orsakades av anklagelser om bedrägeri riktade mot de mest framgångsrika experimentatorerna. Slutligen föll gruppen sönder 1999-2000. Samtidigt sa kommunikatorerna att kontaktfältet var förstört av experimentatorer som inte ville samarbeta, och nivån på kontakterna sjönk snabbt.

Omkring 2001 föreföll nästan all avancerad ITC i norra Europa ha upphört, eller rapporterades i varje fall inte offentligt. Hela området tycktes ha gått tillbaka till nivån omkring 1985. En av veteranerna i Tyskland, Hans-Otto König, rapporterar dock fortfarande ITC sporadiskt. I Italien fortsatte också Marcello Bacci hela tiden sitt arbete i all stillhet. Tyngdpunkten i ITC synes nu ha flyttat till Sydeuropa, med Anabela Cardoso och Bacci som de främsta experimentatorerna. ▶

Gåtfulla detaljer

Den fullständiga skildringen av ITC i Europa skulle bli en fascinerande "science fantasy"-liknande historia. En aspekt är att den omgivning som beskrevs av Zeitstrom i många avseenden var lik *Riverworld* i den amerikanske författaren Philip José Farmers berömda romansvit om livet efter döden. T.o.m. åtskilliga specifika detaljer i Farmers böcker förekommer i meddelandena från Zeitstrom. Och Farmers huvudperson i de fyra romanerna, 1800-tals äventyraren Richard Frances Burton, var också en ledande person i Zeitstrom! Han sades där fortsätta sitt upptäckarliv på Marduk.

Periodvis var det mediala intresset stort för ITC, särskilt i Tyskland där radio- och TV-program gjordes. Det mesta av all denna aktivitet ägde rum i experimentatorernas hem, men många kontakter förekom i närvaro av gäster, även TV-team. Intresset från vetenskapen var nästan obefintligt, eller negativt. Den främste kritikern var psykologen Fidelio Körberle, som anklagade alla inblandade för bedrägeri. Den främste forskaren var fysikprofessor Ernst Senkowski, som själv hade experimenterat sedan 1976. Hans bok *Instrumentelle Trans-Kommunikation* publicerades 1989, med 417 sidor. Tredje upplagan 1995 hade 469 sidor.

Det skulle också vara svårt att studera ITC i ett laboratorium. Kommunikatorerna betonade att kontaktfältet var känslomässigt laddat. En neutral, "kall" vetenskaplig attityd skulle inte fungera – inget känslomässigt engagemang, ingen kontakt. Alla kontakter initierades också från "andra sidan". Ingen experimentator kunde säga till kommunikatorerna hur de skulle uppföra sig. Vid sidan av ett svagt kontaktfält beskrev kommunikatorerna också andra hinder för kontakt, som konflikter i deras egen värld och elektromagnetiska störningar.

Ett gåtfullt fenomen var "Raudive-rösten". Konstantin Raudive dog 1974. 1986 fick H-F på band en djup mansröst som senare identifierade sig som Raudive. Den kom snart också som direkt radioröst, senare i telefon och vid några tillfällen också i TV. Andra experimentatorer i Europa fick också Raudive-rösten i telefon och radio, och från våren 1994 även fem experimentatorer i USA och en i Brasilien. Dessa kontakter fortsatte periodvis till många experimentatorer under de följande åren. Raudive-rösten talade flytande tyska, engelska och franska. Kontakterna kunde innehålla råd i personliga och även medicinska frågor, kommentarer och råd om tekniska aspekter av ITC, filosofis-

ka utläggningar och, under de senare åren, kommentarer om konflikterna bland experimentatorer med en del starka värdeomdömen om enskilda personer. Dessa kontakter var dialoger som vilket jordiskt telefonsamtal som helst, även om ljudkvaliteten och brusnivån varierade. Några experimentatorer försökte spåra uppringningarna via telefonbolagen; det lyckades inte. Jag har flera inspelningar från olika experimentatorer, upp till fyra minuter långa, och mycket längre finns rapporterade. Röstkaraktären är väsentligen densamma i alla radio- och telefoninspelningar jag har hört mellan 1987 och 1998, och en enstaka kort inspelning från 2002 som är den sista jag känner till med Raudive-rösten. – Rösten låter alltså likadan i telefoninspelningar, som kan tänkas vara åstadkomna av en "Kalle Sändare", och i radio där det skulle krävas helt annan teknik för att fuska.

Personliga synpunkter

Jag deltog första gången i EVP-försök 1969 hos Lizz Wernerorth, en av de svenska pionjärerna som fortfarande är verksam. Redan då hördes något på banden som jag inte kunde förklara. Sedan har jag några längre perioder experimenterat rätt intensivt. Mina resultat med EVP har varit blygsamma, men karaktären av de röster jag kunde spela in liknar precis vad jag har hört hos andra. Parapsykologiska kolleger har lyssnat på en samling inspelningar gjorda av mig själv och andra. Deras kommentar var bl.a. att rösterna var "inte övertygande", och några tyska radioröster "lät dissocierade". Det innebär att experimentatorerna skulle befinna sig i ett självhypnotiskt tillstånd och själva omedvetet åstadkomma radiorösterna. Och naturligtvis, om man utgår från att EVP och ITC orsakas av självbedrägeri eller medvetet bedrägeri, så finner man hur många indicier som helst på det.

Det är ju omöjligt att bevisa något utifrån ett historiskt material. Alltid är det någon detalj som inte är fullt dokumenterad eller som "inte är övertygande", och som ger anledning att förkasta alltsammans. Det enda jag säkert vet är att jag inte fuskade under mina försök. Jag kan då tänka mig att andra har fått liknande röster utan att fuska. Ätminstone kunde man ställa frågan: "Om vi antar att försöken har gått till som det beskrivs, d.v.s. att de inte har fuskat, vad kan resultaten då betyda?" Men den frågan förefaller inte intressant. Och jag kan ju inte ens bevisa att jag själv inte har fuskat, än mindre någon annan.

Antingen – eller?

Så vad kan vi göra av ITC-historien? Jag ser främst två alternativ. Ett: En internationell konspiration pågick under cirka femton år, med dussintals aktiva bedragare i ett halvdussin länder över tre kontinenter. Den skulle kräva en väldig massa arbete, språkkunskaper, tekniska kunskaper och avancerad elektronisk utrustning, och inte minst pengar. Internationell telefon var inte billig omkring 1990, datorkommunikation hade knappt börjat eller var ovanlig och kostsam i privata hem. Rösternas kvalitet var väsentligen lika god redan omkring 1987 som tio år senare. Trots alla anklagelser har så vitt jag vet ingen av de ledande experimentatorerna beslagits med bedrägeri.

Eller alternativ två: Under dessa år var ett fönster öppet för kommunikation med intelligenser i en annan dimension. En parallell fysisk värld, en värld där ”de döda” lever vidare, eller något annat? Eller är kommunikatorerna en sorts fantomer, skapade av oss själva? Vi kan bara gissa.

Ernst Senkowski erbjuder en gissning. I ett brev 1994 skrev han: ”Den tredje nivån tycks vara en mindre stabil värld än vår... Om det holistiska perspektivet är riktigt så är allting sammanvävt – det finns inget som ett separat ’jag’ och ’du’, eller ’cis’ och ’trans’. Termen ’oskiljaktig växelverkan’ är mer användbar för att beskriva transkontakterna än idén om ’oberoende’ partners i ett sändare-mottagare-schema. Vi drömmer dem, och samtidigt drömmer de oss.”

Senkowski kanske här inspirerades av en text som Maggy H-F fann i sin dator 9 maj 1990, med angiven avsändare Swejen Salter:

”Hallå Maggy. Tro det eller ej, men människornas intresse är det viktigaste i hela transkommunikationen. Liksom ni formar oss med kraften av era tankar, så är ni vår drömvärld. När det finns tillräckligt intresse hos er för oss, så är vi starka och kan ingripa i händelser på er sida. Å andra sidan, genom er är vi starka.”

Var det Raudive som ringde?

Våren 1994 fick jag två samtal med Raudive-rösten i hemtelefonen. Båda var korta, mindre än en minut, men en dialog. Jag kunde spela in det mesta av det andra samtalet. Röstens karaktär var för mina öron identisk med en inspelning från radio gjord i Luxemburg 1987, hos H-F i närvaro av flera gäster. Jag blev så tagen av den oväntade kontakten att jag knappt kunde uttrycka mig på engelska. I det sista

samtalet sa han: ”Next time we will try to contact you in Swedish, to make it easier for you.” Det var i maj 1994. Det kanske inte är lönt att vänta längre på ”next time”...

Referenser: Jag har skrivit många artiklar om ITC i tidskriften *Sökaren*, senast i nr 6/2004 där det finns referenser bakåt. Dessutom en lång text i *Gränsöverskridaren* nr 4 1995, utgiven av Nätverket för Gränsöverskridande Vetenskap. Artikelnen kan läsas på www.algonet.se/~shekinah/snit.htm.

Den främsta källan till information om ITC är annars www.worlditc.org, där ljudfiler, flera böcker och hundratals sidor annat material kan studeras och laddas hem. ■

Två konferenser i juli kring consciousness:

QUANTUM MIND

17-20 juli 2007 i Salzburg, Österrike.

Arrangör: Universitetet i Salzburg i samverkan med Center for Consciousness Studies, University of Arizona, USA.

Tema & bakgrund:

The mechanism by which the brain produces or allows for conscious experience remain enigmatic, causing scientists and philosophers to look to quantum mechanics and quantum field theories to help explain the mystery. Along these lines, the third in a series of quadrennial conferences on quantum approaches to consciousness - Quantum Mind 2007 - will be held during July 17-21 .2007 at the University of Salzburg, Austria.

Conference themes will include

Biological signaling at the Quantum Scale (molecular dynamics, quantum superpositions and entanglement)
Classical - Quantum Correspondence
Gamma Synchrony Coherence - is it a quantum effect ?
Time and Retro-Causation
Quantum Logics in the Brain
Pan-Protopsychism and Quantum Reality
Neuropharmacology and Quantum Mechanics
Cosmology and Consciousness

Se mer på www.sbg.ac.at/brain2007/

Vidare: Konferensen **Toward a Science of Consciousness, 23-26 juli i Budapest, Ungern**, med ledande forskare från hela världen. Se mer på www.tsc2007.org/.

Inquiries to: office@makog.hu.

Det elektroniska röstfenomenet idag

- nyckeln till en av mänsklighetens största gåtor?

Av
EDGAR MÜLLER

Frågan om det finns en existens efter den fysiska kroppens död är mänsklighetens största, olösta gåta. De som tror på ett liv efter döden tvivlar inte, men de som vill veta att så är fallet söker efter bevis som verifierar att medvetandet inte bara försvinner när kroppen dör.

Det elektroniska röstfenomenet (Electronic Voice Phenomenon, EVP, (se not 1) vars historik beskrivs i Dr. Nils-Olof Jacobssons artikel i detta nummer uppstår bl a vid inspelningar och kan inte förklaras med kända fysikaliska lagar. EVP är egentligen ett samlingsnamn för flera olika sådana röstfenomen och den här artikeln behandlar den vanligaste varianten där EVP inte uppstår spontant, till skillnad från en telefonsvarare, utan där en eller flera experimentatorer själva försöker framkalla fenomenet.

I huvudsak förekommer det tre synnerligen olika metoder att erhålla EVP, nämligen

- 1 inspelning med olika apparater,
- 2 den så kallade direkt radio metoden, DRM
- 3 med specialbyggda konstruktioner.

EVP lämpar sig för systematiska vetenskapliga studier bl a därför att

- prospektiva och retrospektiva studier kan arrangeras
- materialet upprepade gånger kan analyseras
- replikationer kan genomföras
- neutrala experter kan utvärdera materialet

Vilka experimenterar med EVP och varför?

De allra flesta som experimenterar med EVP söker kontakt med sina kära avlidna släktingar på den andra sidan och inom denna grupp är man ofta nöjd med att få EVP även om det är av mindre god kvalitet, eller rentav inte säkert är ett EVP. Vi kan kalla dessa för den allmänna gruppen.

Inom en annan mycket mindre grupp forskas

det intensivt med en mycket djupare målsättning och arbetet utförs också systematiskt med vetenskapliga metoder. Det finns olika delmål inom denna EVP forskning, exempelvis:

- underlätta kommunikationen
- förbättra bearbetningen och förståelsen
- förstå verkningsmekanismerna
- några ägnar sig också åt de existentiella och filosofiska aspekterna av EVP i den moderna människans tillvaro.

Kan vem som helst lyckas med EVP, måste man vara mycket tekniskt kunnig?

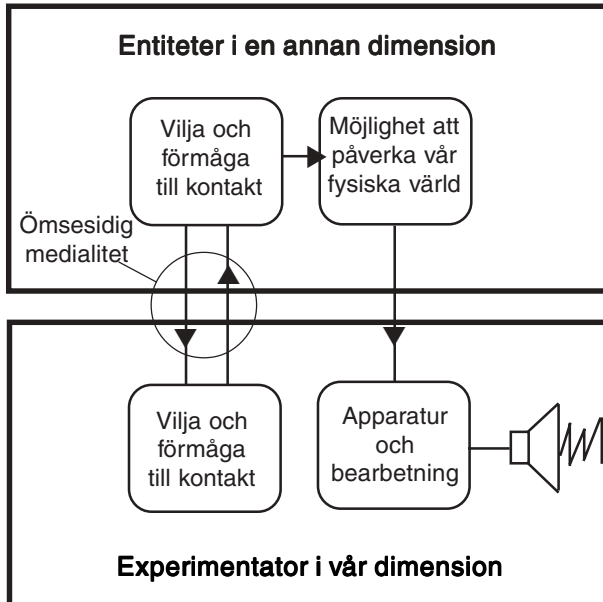
Förmodligen kan de flesta lyckas, läser man beskrivningar av andras erfarenheter i ämnet visar det sig att det krävs tålamod och veckors eller månaders arbete innan de första EVP dyker upp, i andra fall kan det gå fortare. Några har rapporterat att de inte alls har lyckats fånga några EVP.

Vad gäller det tekniska kunnandet går det utmärkt att klara sig med en ganska enkel bakgrund, den som kan hantera fjärrkontrollen till TV: n eller inställningen i en digitalkamera borde kunna hantera okomplicerade EVP inspelningar. Men sedan beror det på ens ambitionsnivå, eftersom det är ofrånkomligt att de flesta erhållna EVP måste bearbetas och ju mer en experimentator vet om "redigeringen" av EVP, vilket förklaras separat, desto bättre kvalitet går det att få som slutresultat. Inom den ovannämnda allmänna gruppen finns det ett helt spektrum av tekniskt kunnande från litet till mycket.

I forskargruppen arbetar vi med mycket sofistikerade metoder och ingående kunskaper om olika datorprogram, fonetik, teknik och närliggande områden är en förutsättning för att nå rimliga resultat.

Förutsättningar för att få EVP

Som vi idag förmodar är det en komplex fråga och ett funktionsschema kan se ut så här: (not 2)

Avgörande är som vi tror, den mediala kontakt som experimentatorn måste upprätta med entiteterna och som utgör den viktigaste länken i kedjan, med andra ord hjälper det inte att ha världens bästa apparatur och datorprogram om "de", inte vill eller kan kommunicera med oss.

Inspelning med olika apparater

Hur EVP rent tekniskt uppstår vet vi tyvärr ännu inte. I EVP historikens början trodde de flesta att "någon", förmodligen från den andra sidan, lyckades påverka magnetiseringen av de band som fanns i dåtida bandspelare, därav den tidiga benämningen av fenomenet "bandröster." I dag är det dock helt klart att så inte är fallet, eftersom EVP kan registreras i apparater utan band, exempelvis i digitala fickminnen och diktafoner och till och med direkt i en dator genom dess mikrofoningång.

Den allra enklaste metoden är användningen av en diktafon eller ett fickminne, man ställer in läge "record", dvs inspelning, och stänger av efter ca 3-5 minuter. EVP skall kunna höras vid avlyssningen.

Vid experiment med ljudkuliss kan två bandspelare användas, varav den ena spelar upp någon form av brus i bakgrunden, som tidigare hade spelats in. Bruset kan vara nästan vad som helst, exempelvis rinnande vatten, vind, regelbundna fläktljud osv. Den andra bandspelaren registrerar som i förra fallet.

En klassisk variant är radiometoden, då man ställer in radion mellan två stationer så att endast bruset kan höras, och kör registreringen i en bandspelare, diktafon osv. Därutöver finns det åtskilliga andra liknande metoder som använder olika ljudkulisser eller radioapparater.

En sofistikerad metod är att spela in ett främmande språk och med hjälp av ett speciellt program som heter EVPmaker, hacka sönder talet i små, små segment ner till ca 10 ms per styck och spela upp den högt som ljudkuliss.

De som är intresserade av att börja med EVP experiment kan få massor av utmärkta råd, anvisningar och hjälp på flera hemsidor och i böcker som anges längst bak som referens.

Det har visat sig att olika inspelningsapparater och inspelningsmetoder, användningen av olika ljudkulisser osv, ger varierande kvalitet och kvantitet av EVP. De enkla digitala fickminnena ger flera EVP än något mera kvalificerade diktafoner om ingen ljudkuliss används. Sämst resultat kan förväntas när en experimentator använder Hifi bandspelare för registreringen. Förklaringen som de flesta experter ansluter sig till är att de enklare apparaterna har en ganska hög inre brusnivå och att detta brus används av entiteterna för att skapa för oss hörbara röster.

På grund av den utbredda användningen av ljudkulisser ansåg de flesta i början att entiteterna utnyttjade ljudvågorna, dvs tryckförändringen i luften för att sätta ihop för oss hörbara ord. Numera utgår vi ifrån att så inte är fallet, utan att det är det elektroniska bruset som torde utgöra underlaget för entiteternas möjligheter att skapa mänskliga röster.

Signal till brusförhållande, S/N (signal to noise ratio). Editering av erhållna EVP

I all mänsklig verbal kommunikation har S/N en avgörande betydelse för hörbarheten och tolkningsbarheten, dvs förhållandet mellan talets och det omgivande brusets ljudnivå. Det är en självklarhet att om alla talar högt i en restaurang måste jag höja min röst för att min partner på andra sidan bordet skall höra och förstå mig. Samma sak gäller en bullrig gata, eller ett telefonsamtal med störningar på linjen.

Vid EVP experiment är S/N ofta ett besvärligt problem som beror på det faktum att signalen, dvs EVP rösterna i de normala fallen är mycket, mycket svagare än det bakomliggande bruset. Under sådana förhållanden är det inte bara så att det

är svårt att höra ett EVP, utan det finns även stora risker att man feltolkar EVP på grund av ofullständigheten. Tidigare nämndes det att enkla digitala fickminnen ger många EVP, men baksidan av mynnet är dessa EVP är dränkta i och kamouflerade av det starka bruset.

I EVP:s tidiga historia fanns det bara begränsade möjligheter att bli av med delar av bruset, man var tvungen att experimentera med olika nivåer av ljudkulisser för få ett så bra resultat som möjligt. I dag är läget helt annorlunda.

Det är ingen hemlighet att underrättelse-tjänsten, polisen och militären i alla länder bemödar sig om att avlyssna potentiella fienders samtal, exempelvis på öppen gata. Men inspelningsförhållandena kan ofta vara sådana att bakomliggande brus gör det mycket svårt att höra vad de avlyssnade personerna säger. Därför har det utvecklats olika datorprogram som känner igen vad som är brus och vad som är tal och tar bort bruset, det kallas inom vår verksamhet att ”**tvätta**” inspelningen. Numera är sådana program tillgängliga till överkomliga priser och vi inom EVP forskningen är självfallet väldigt glada över att kunna använda dem för tvättning av EVP.

Programmet som användes i bilden nedan heter Clear Voice Denoiser, tillverkat av ett specialföretag i S:t Petersburg.

Att tvätta inspelningarna är dock en känslig procedur eftersom programmen inte är helt felfria, dvs deras möjligheter att identifiera och avskilja brus är inte 100 % säkra, vilket innebär att en kraftig tvätt mycket väl kan avlägsna delar av ett ord så att tolkningsbarheten försvåras.

Utöver att avlägsna eller minimera bruset måste de allra flesta EVP även editeras, dvs hanteras på flera sätt, allt för att det skall vara lättare att

förstå rösterna. För ändamålet används särskilda editeringsprogram som kan vara relativt enkla, men ändå tillräckliga för vardagsbruk men det finns också ganska komplicerade med många funktioner. Vad kan då göras med dessa?

Den vanligaste editeringen är att sakta ner eller öka talhastigheten utan att tonhöjden ändras. Dessutom är det möjligt att med markörer lyssna på valda delar av en inspelning. De flesta sådana editeringsprogram har även möjligheter till brusreducering, dvs tvätt. Vidare går det att klippa ut viss del av en inspelning och spara den.

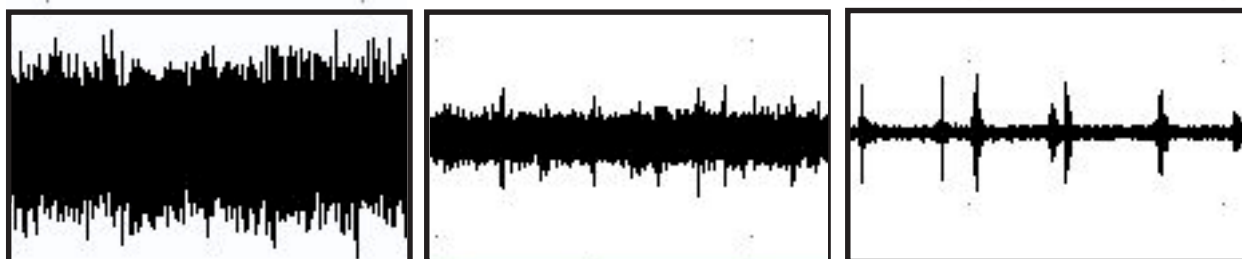
Vad kännetecknar EVP?

Det finns enorma variationer i det som de olika EVP experimentatorerna rapporterar, men om vi bortser från de ovanligare och sällsyntare varianterna går det att urskilja ett antal egenskaper som är vanligast förekommande.

Det mest iögonfallande är det faktum att genomsnittslängden av EVP ligger mellan 2-3 medellånga ord, dvs 3-4 sekunder. Dessutom verkar det så att ljudstyrkan avtar markerat vid slutet av EVP, vilket av många tolkas som ett tecken på energibrist hos de entiteter som skapar EVP.

Oftast är talhastigheten mycket högre än vi är vana vid, därför är det nödvändigt att sakta ner talet. Talhastigheten kan också bero på vilken inspelningsmetod, resp ljudkuliss som experimentatorn använder.

Både manliga och kvinnliga röster förekommer, vissa av rösterna är ganska mänskliga, medan andra låter mekaniska. Typiskt är att mindre uttalsfel, böjningsfel, eller konstig grammatik kan förekomma, vilket av några forskare förklaras med att entiteterna förmodligen har missat någonting när de byggde upp orden. Vanligast är rösterna på ex-

Bilden visar en ca 8 sek EVP inspelning, med digital diktafon Sony ICD B-17.

Längst till vänster är inspelningen helt obearbetad, det hörs röster i brusets men det går inte att förstå någonting. **Mittbilden** visar en normal brusreducering, nu kan man tolka vissa ord, men med klar osäkerhet. **Längst till höger** är brusets nästan helt avlägsnat, S/N förhållandet är bra. De vertikala ”spikarna” i diagrammet är rösterna, som från början var helt inbäddade i brusets.

perimentators modersspråk, men de som verkligen är flerspråkiga kan få ord på flera olika språk. Så var fallet med EVP pionjären Jürgenson som lär ha varit ett språkgeni och själv har jag liknande erfarenheter.

Många har rapporterat att de kan få korta, fåstaviga svar på frågor som de ställer, men inte alltid medan andra skall ha fått tämligen långa svar på sina frågor och rentav instruktioner hur de skall gå till väga för att förbättra kommunikationerna. Dessutom förekommer det också att två röster hörs samtidigt. Det finns många rapporter om att experimenterarna har känt igen rösterna av avlidna släktingar.

Fonetik och tolkningsproblem

Inom EVP forskningen kan fonetiken utnyttjas dels för att kunna studera och analysera EVP med syftet att förbättra tolkningsbarheten, dels för att kunna visa och bevisa att EVP är ett verkligt fenomen och inte inbillning. Detta behandlas mera i stycket om skeptikers invändningar.

Det mänskliga talets minsta element heter fonem, vilket inte är detsamma som bokstav. I svenskan har vi 29 bokstäver men 46 fonem, eftersom vi kan uttala en bokstav på olika sätt, exempelvis, bokstaven "a" i orden "tal och tall". Nu är det mycket mer komplicerat i verkligheten pga olika dialekter.

När vi talar alstrar luftströmmen genom struphuvudet en s.k. grundfrekvens, som sedan moduleras (påverkas) av munhålans fysiska dimensioner, läpparnas och tändarnas läge. Där i munhålan uppstår talet. Därvidlag skapas rösten och dess minsta element fonem. Varje vokal kännetecknas av grundfrekvensen (F0), samt ett antal s.k. formanter (F1, F2, F3), vilka också är svängningar, dvs har vissa frekvenser (svängning per sekund). Kvinnor har dock en högre grundfrekvens, dvs tonhöjd än män.

Det betyder att en fonetisk analys av ordet "bär" i ett s.k. spektrogram visar de för fonemet "ä" typiska F0, F1, F2 och F3. Omvänt, om vi inte känner till ett ord går det genom framtagning av formanterna definiera vilka fonem som ingår i ordet.

Det har visat sig bl a tack vare den italienska forskaren, Paolo Presis arbete att de flesta EVP saknar grundfrekvensen, vilket tolkas så att de inte är skapade av ett mänskligt talorgan.

Att tolka inte helt tydliga EVP, och de flesta är tyvärr inte helt tydliga, är svårt trots att de är

tvättade, dvs det mesta av bakgrundbruset är avlägsnat. I örat finns det ytterst känsliga receptorer som reagerar för olika frekvenser i talet och känner igen fonemets frekvenser. Men när olika fonemets frekvenser i ett ord ligger nära varandra kan man tolka dem på olika sätt. Särskilt påtagligt är detta vad gäller konsonanter, i svenskan uttalas exempelvis "p" och "b" på liknande sätt, samma är fallet med "t" och "d". Försök att säga fort *patriot* och *batriot*, eller *titt* respektive *ditt* och observera läpparnas samt tändernas läge när de första konsonanterna uttalas.

På grund av ofullständigheter i EVP:s fonetiska struktur händer det därför inte sällan att experimenteraren vid olika tillfällen hör olika ord fast han lyssnar på samma EVP. I fallet *patriot* – *batriot* är läget det att om jag tror mig höra *batriot* som är meningslöst i svenskan, kan jag försöka höra *patriot*, eftersom jag vet att de två fonemen liknar varandra. Det är svårare med exemplet *titt* – *ditt* eftersom båda orden finns och i ett sådant fall måste informationen i EVP avgöra vad som kan vara rätt. Om jag vid första avlyssning hör *titt bord*, måste jag tänka efter och testa om inte *ditt bord* kan vara en mera rimlig tolkning.

Skeptikers och kritikers synpunkter

De två vanligaste förklaringar som kritiker och skeptiker använder för att avfärda EVP är att

1. alla elektroniska apparater i princip är radiomottagare och de som används för EVP fångar upp olika ströord som finns i etern.
2. de ord som uppfattas som EVP är i själva verket av slumpen skapade frekvenskonstellationer som experimenteraren uppfattar som ord.

Den första synpunkten har vi lätt att bemöta. Påståendet att alla elektroniska apparater i princip är radiomottagare, har möjligtvis en ytterst liten teoretisk rimlighet, men de kan inte fungera så i praktiken. Det har gjorts försök i elektromagnetiskt isolerade utrymmen, s.k. Faraday burar dit inga radiovågor kan tränga in och ändå fick man EVP. Forskaren Alec MacRae gjorde experiment i Spanien på en avlägsen plats där inga radiosändningar på engelska kunde mottas, ändå fick han åtskilliga EVP på engelska. En tvåspråkig experimenterare rapporterade där i Spanien att ca hälften av de EVP han fick var på engelska och den andra hälften på afrikaanska. Dessutom skulle slumpvisa ord från ►

olika radiostationer inte kunna ge så många EVP med intelligenta budskap och namn.

Den andra synpunkten att EVP i själva verket är ett audiellt Rorschach-fenomen, är däremot högst rimlig och min personliga åsikt är att många EVP faktiskt kan vara sådana. Människans perception är en synnerligen komplicerad process och vi kan förstå vad vi hör och ser tack vara ett enormt lager av i hjärnan förvarade ord och bilder. Örats och ögonens funktion är endast att omvandla ljud och bild till elektriska signaler som hjärnan jämför med sitt lager och om den känner igen dem förstår vi vad det är fråga om.

Men perceptionsprocessen har även en annan funktion, nämligen om vi hör ett ord otydligt, lågt uttalat eller rentav inbäddat i brus försöker hjärnan febrilt att tolka det ändå, dvs leta efter ett antal liknande ord i sitt förråd och meddela oss något av dem. En sådan process kallas för ”**perceptuell restaurering**” och processens särskilda egenskap är att lyssnarens förväntningar kan styra vilka tolkningar som hjärnan levererar, med andra ord kan lyssnaren utav säg 5 olika tänkbara ord höra det som han eller hon medvetet eller omedvetet vill höra.

Med vetskap om detta undviker vi inom seriös forskning att tolka redan från början tveksamma EVP. I princip kan vi hålla med om att ”perceptuell restaurering” kan utgöra förklaring till åtskilliga EVP, men måste samtidigt betona att det finns stora mängder EVP som inte hamnar i en sådan kategori och absolut inte kan förklaras med på ett sådant sätt.

De andra två metoderna att erhålla EVP

Dessa kan inte inrymmas i artikeln och nämns endast mycket kortfattat. Direkt radio metoden, DRM är en helt annan procedur än inspelningar. Endast ett fåtal människor har lyckats med denna metod, bl a Dr Anabela Cardoso i Spanien och Marcello Bacci i Italien. Här behövs inga apparater utan helst en gammaldags rörradio. Experimentatorn sitter framför radion och vrider ratten för stationsinställningen fram och tillbaka på skalan där ingen sändning förekommer under kanske 15 minuter och ber att få kontakt. Så småningom förändras bruset, det upphör och tydliga röster hörs från radion. Det går att föra dialog med rösterna och normalt behövs det ingen behandling av rösterna. Uppenbarligen måste experimentatorn ha en särskild medial förmåga för att kunna skapa en sådan kommunikation. Jag själv har försökt men inte lyckats med denna metod. Prof. Fontata deltog i ett

sådant lyckat experiment i Italien, tillsammans med bl a Dr Anabela Cardoso.

Det har byggts några komplicerade apparater som bl a utnyttjar olika frekvenser, ultraljud, infraröd strålning, blandning av flera tekniker, osv för att erhålla EVP och eller dialog. Spiricom och Königs generatorer är kanske mest kända. Nyligen har Alec MacRae experimenterat med en apparat som arbetar med en försökspersons EDA och han har fått imponerande resultat. Se artikeln i Nyhetsbrev 25, november 2004. Märkvärdigt är det faktum att sådana apparater fungerar endast hos den person som har konstruerat dem. En annan person kan således inte bygga en likadan och lyckas med den.

Sammanfattning

Trots kritik och misstänksamhet går det inte att komma ifrån föreliggande fakta att EVP, säkerligen inte alla, men tillräckligt många, förefaller vara verkliga röstfenomen, med många gånger intelligenta och riktade budskap, trots att vi ännu inte vet hur de uppstår. Även om de flesta som arbetar med EVP anser att de kommer från avlidna, finns det några som kan tänka sig även andra källor, exempelvis extraterrestriella intelligenser, en global minnesbank eller experimentatorns egen, omedveten super-spi.

Noter:

- 1) Det elektroniska röstfenomenet saknar inarbetad svensk förkortning, därför använder jag den engelska förkortningen EVP. Vi tar ju in åtskilliga engelska ord i vårt språk.
- 2) Som benämning på avsändaren av EVP, förekommer i artikeln flera namn, exempelvis ”de”, ”entiteter”, ”sändaren”.

Referenser rekommenderade för fördjupning:

Senkowski, *Instrumetelle Transkommunikation*. En verklig tungviktare på akademisk nivå.
Konstatinos, *Contact the other side*, lättläst
MacRae, *EVP and New Dimensions*, en modern och användbar bok.

Butler, *There is no Death*, en modern bok som behandlar hela ITC området, bra överblick

American Association of EVP, www.aaevp.com

Verein für Tonbandforschung, VTF, www.wtf.de

Interdisciplinary Laboratory for Biopsychocybernetic Research, Italien, www.laboratorio.too.it

World ITC, www.worlditc.org

ITC Journal, www.itcjournal.org

Edgar Müller, adtempus@comhem.se

Ian Stevenson, 1918 - 2007

Av NILS-OLOF JACOBSON

Det var 1961 eller 1963, jag minns inte säkert vilket, som jag i en teosofisk bokhandel i London fann en skrift som väckte mitt intresse: *The Evidence for Survival from Claimed Memories of Former Incarnations*. Det var ett häfte på 44 sidor, särtryck av en artikel ursprungligen publicerad 1960 i *Journal of the American Society for Psychological Research*. Författare var Ian Stevenson, M.D. Artikeln väckte mitt intresse för reinkarnationsfrågan och parapsykologin. Jag började studera ämnet och skrev så småningom till Stevenson. I slutet av medicinstudierna tillbringade jag sommaren 1967 som "medical extern" vid *University of Virginia School of Medicine* i Charlottesville, där Stevenson var professor och chef för den psykiatriska kliniken. Han hade gjort en respekterad akademisk karriär med publicerade artiklar och böcker inom det psykiatriska området.

Stevenson var 1967 redan känd som "reinkarnationsforskare". Artikeln 1961 var skriven till en essätävling, "the Contest in Honor of William James", och Stevenson vann priset. Den byggde på studier av publicerat material. Eileen Garret, berömt medium och grundare av *Parapsychology Foundation*, uppmanade Stevenson att resa till Indien och personligen undersöka ett fall av möjliga reinkarnationsminnen som hon hade hört om. Stevenson blev överraskad att finna många fler sådana fall i Indien och Sri Lanka. Hans intresse var väckt, och studiet av fall som tydde på reinkarnation blev efterhand hans dominerande arbete. Stevenson koncentrerade sin forskning kring barn som spontant berättar om minnen tydande på tidigare liv.

1967 var Stevensons sista år som chef för psykiatriska kliniken. Han hade fått en stor donation av Chester Carlsson, uppfinnaren av Xerox

kopieringsmaskiner. Den gjorde möjligt för Stevenson att grunda *Division of Personality Studies* vid universitetet. Stevenson och några medarbetare kunde där ägna sig helt åt forskning i parapsykologi.

Stevenson blev känd för sitt ytterst noggranna arbete med de fall han undersökte och redovisade i artiklar och böcker. Den första boken kom 1966, *Twenty Cases Suggestive of Reincarnation*. Den följdes av åtminstone fyra böcker till med studier av "cases of the reincarnation type", och dusintals artiklar. På senare år publicerade han sig mest i *Journal of Scientific Exploration*, men fick också några artiklar antagna av akademiska medicinska tidskrifter.

En annorlunda bok från 1974 var *Xenoglossy – A review and report of a case*. Det var ett fall med svensk anknytning: en amerikansk kvinna, gift med en läkare som utövade hypnos på henne. Under hypnosen genomgick hon spontant en personlighetsförändring och talade ett främmande språk, som visade sig vara svenska med vissa norska inslag. Man kunde inte finna att hon hade haft någon normal möjlighet att lära sig svenska. Boken utreder fallet högst noggrant på 264 sidor.

På senare år studerade Stevenson fall av personer med minnen av tidigare liv och dessutom födelsemärken eller medfödda defekter som stämmer med lokaliseringen av dokumenterade skador vid slutet av det påstådda tidigare livet, där alltså den tidigare personen kunde identifieras. Hans mest omfattande verk kom 1997: *Reincarnation and biology: A contribution to the etiology of birthmarks and birth defects*, två band på sammanlagt mer än 2200 sidor. Det finns också i en populär version: *Where Reincarnation and Biology Intersect*, 203 sidor 1997.

Ian Stevenson ledde sin forskningsinstitution till 2002, då han avgick för att helt ägna sig åt författarskap. Institutionen bytte då namn till *Division of Perceptual Studies*. Så sent som 2005 kom en bok med Stevenson som författare tillsammans med Mary Rose Barrington och Zofia Weaver: *A World in a grain of Sand*, en biografi över den polska mediala begåvningen Stefan Ossiwiecki.

Stevenson sammanfattade sitt arbete i parapsykologin: "I have concentrated most of my effort in examining the evidence for the survival of human personality after death. I have studied and written reports on apparitions, the visions of dying persons and of persons recovered from near death, and to certain types of mediumistic communications. The evidence that I have found most promi-

sing has been that provided by children who claim to remember past lives.”

Stevenson hade dock inga stora förhoppningar att hans arbete under hans livstid skulle accepteras av ”mainstream science”. I en intervju om detta sa han: *There is a saying, ”Science only changes one funeral at a time.”*

Ian Stevenson gick ur tiden den 8 februari 2007, 88 år gammal. Det vore spännande att veta vad han upplever just nu...

I en föreläsning 1989 berättade Stevenson om sin väg i parapsykologin. Den kan läsas på <http://www.healthsystem.virginia.edu/internet/personalitystudies/publicationslinks/some-of-my-journeys-in-medicine.pdf>

Stevenson uppdaterade sin professionella självbiografi i en artikel i *Journal of Scientific Exploration*, vol. 20:1, 2006. Den kan läsas på <http://www.healthsystem.virginia.edu/internet/personalitystudies/Stevenson.pdf>

39 år efter mitt besök hos Stevenson fann jag på nätet att jag varit en del av en ”synkronicitet”, upplevd 1967 av en student i Charlottesville: <http://www.mail-archive.com/mythfolk@yahoogroups.com/msg00541.html> ■

John Beloff,

ledande filosof och parapsykolog:

Dags att ta reinkarnation på allvar

**Ian Stevenson har dokumenterat
minnen i form av födelsemärken
och födelsedefekter!**

(från Parapsykologiska Notiser och Nyheter, mars 2001, nr 8)

I aprilnumret 2000 av *Journal of the Society for Psychical Research (JSPR)* skriver *John Beloff*, psykolog och ledande parapsykolog i Edinburgh, om två böcker av *Ian Stevenson* :

- **Reincarnation And Biology: A contribution to the Etiology of Birthmarks and Birth Defects.** 2 volymer. 2 268 sidor.
- **Where reincarnation and Biology Intersect,** 203 sidor.

’Encyklopediskt’ är det första ord John Beloff kommer att tänka på när han studerar Ian Stevensons arbeten om reinkarnation. I dessa båda utgåvor har Stevenson samlat de delar av sin forskning som har anknytning till födelsemärken och medfödda missbildningar, dels i form av en komplett vetenskaplig presentation, dels också i en för gemene man mer lättillgänglig populärvetenskaplig översikt. I båda utgåvorna finns gott om fotografiska illustrationer, de flesta i färg.

Enligt Stevenson är det uppenbart att många som under sina första år minns en tidigare existens har en våldsam död bakom sig, och att de födelsemärken de nu har stämmer väl överens med dödliga skador som dokumenterats i sjukhusjournaler, röntgenbilder m m. Mot bakgrund av detta omfattande material ***hävdar Beloff att det börjar bli dags att betrakta reinkarnationsfenomenet som ett faktum*** (red:s kursivering).

Men visst är frågorna många. Och för forskarna återstår mycket att göra:

1. Varför berättar inte europeiska och amerikanska barn om minnen från tidigare liv? Eller gör de kanske det - men negligeras eftersom erfarenheterna inte passar in i det västerländska kulturmönstret. Själv har jag en personlig erfarenhet som tyder på att det mycket väl kan vara så: en trevlig sommarvecka för många år sedan hade vi i familjen en extra lilla-syster. Hon tyckte bland annat om att rita och måla. Och skriva de ord och bokstäver (ofta spegelvända) hon just lärt sig. Några av teckningarna föreställde en flicka som hette Anna. Namnet textades tydligt vid sidan av flickan, och hon hävdade bestämt att flickan var hon själv och att hennes namn var Anna. I själva verket hette hon något helt annat. Jag berättade det för föräldrarna när de kom för att hämta henne, men de skrattade bort det. Frågade för några år sedan om de mindes händelsen men det gjorde de inte. Det gör inte heller ’Anna’ själv. Mina egna tankar om reinkarnation och möjliga minnen från tidigare liv tog jag aldrig upp. Men några av teckningarna har jag kvar.

2. Har vi någon möjlighet att själva påverka var och när vi bör reinkarnera? Vissa tecken tyder på att geografisk lokalisering kan vara en faktor. Reinkarnation inom samma familj förekommer också i Stevensons material.

3. Sexuell identitet då? I Stevensons material från Burma föreligger könsbyte i 26% av fallen. Ett exempel, som också illustrerar punkt 2: en japansk flygare som sköts ner över Burma reinkarnerade som burmesisk flicka.

4. Och existensen mellan inkarnationerna? Vetenskapsmannen Stevenson känner sig mer hemma med fakta än med spekulationer, men berör ändå frågan i slutkapitlet i den populärvetenskapliga volymen (*Where Reincarnation and Biology Intersect*) där han presenterar idén om sinnes-bärare (mind-carrier)/psykofor (psychophore): ett eller flera fält (jämför kraftfält och elektromagnetism) som fungerar som transportörer av en avlidens kroppsliga och själsliga minnen, och som genom någon form av påverkan på det nya fostret "reproducerar" dessa i den nya kroppen. Reinkarnationstanken - mot bakgrund av forskningsresultaten en rimlig tanke enligt Stevenson - åtföljs med nödvändighet av tanken på en själ som under livet är knuten till den fysiska kroppen men som också kan fungera helt skild från den fysiska kroppen. Han inser att 'dena djärva tanke kan komma att irritera (!) många neuroforskare som försäkrar att själen helt enkelt är hjärnaktivitet' - *men John Beloff avslutar med att entusiastiskt avsluta sig till Stevenson (red:s kursivering).*

Stevenson gjorde sin första forskningsresa till Indien 1961. Den kom att följas av många fler - samtidigt som han genom åren uppehållit sin psykiatriprofessur vid Virginias universitet. I **Cases of the Reincarnation Type** (4 volymer) finns hans forskningserfarenheter samlade. Och forskningen går vidare, bl a via den isländske psykologen och parapsykologen Erlendur Haraldsson (se t ex SPF:s Notiser och Nyheter maj 2000).

Vi kan avsluta denna bokanmälan med att vi har kontakt med Ian Stevenson och att han är intresserad av att komma till Stockholm för föredrag om och när han får möjlighet, kanske någon gång nästa år.

Anm: Böckerna heter:

- **Reincarnation And Biology: A contribution to the Etiology of Birthmarks and Birth Defects.** 2 volymer. 2 268 sidor. £150.00.
- **Where reincarnation and Biology Intersect,** 203 sidor, £ 47.95 (£ 14.50 i pocket): (1997, M D Praeger, Westport, Connecticut & London)

Översättning: Lisa Dominique ■

Om reinkarnation och biologiska 'minnen' i form av födelsemärken

av GÖRAN BRUSEWITZ

(från Parapsykologiska Notiser och Nyheter, September 1999, nr 3)

När barn i tidiga år börjar prata om att de kommer ihåg ett tidigare liv, så är det lätt att förundras. Forskare har försökt följa upp och granska dessa påståenden under de senaste decennierna. Störst insatser här har den amerikanske psykiatern **Ian Stevenson** gjort.

När nu Ian Stevenson förra året publicerade två tjocka böcker "*Reincarnation and Biology: A Contribution to the Etiology of Birthmarks and Birthdefects*" samt en kortare och sammanfattande bok "*Where Reincarnation and Biology Intersect*" (Praeger förlag) där 'minnena' är i form av biologiska födelsemärken eller medfödda missbildningar, blev jag än mer nyfiken, och vill kort nämna något vad Stevenson skriver i sitt förord i den senare boken där han sammanfattat dessa två volymer. Jag hoppas inspirera andra att ta del av dessa fall.

Han har publicerat totalt ca 70 detaljerade rapporter av fall där barn säger sig komma ihåg detaljer från ett tidigare liv. Kolleger till honom har publicerat ytterligare ca 15 fall.

Fallen med **födelsemärken och födelsedefekter är viktiga av tre skäl**, skriver Stevenson.

För det första, födelsemärken och födelsedefekter utgör en objektiv typ av bevis, klart bättre än de som beror på de minnen barn har. Man kan vara säker på minnen, men man kan också komma ihåg fel. Vi har fotografier (och ibland skisser), skriver Stevenson, som visar födelsemärkena och födelsedefekterna. Och för många av fallen har vi medicinska dokument t ex obduktionsrapporter, alltså skrivna efter dödsfallet av den person som barnet säger sig ha varit tidigare. Detta ger oss en skriftlig bekräftelse på överensstämmelsen mellan födelsemärket (eller födelsedefekten) hos barnet och såret eller skadan på den avlidna personen vars liv barnet säger sig komma ihåg.

För det andra, födelsemärkena och födelsedefekterna får betydelse eftersom det utgör ett be-

vis för att en avliden person (– som har överlevt döden ? –) kan påverka kroppen av ett barn som föds senare. Jag är mycket medveten, skriver Stevenson, om både allvaret och vikten, av ett sådant påstående, och kan bara säga att jag kommit fram till detta påstående av beviskraften i dessa fall.

För det tredje (och kanske viktigast), fallen med födelsemärken och födelsedefekter utgör en bättre förklaring än någon annan nu tillgänglig förklaring till varför bara vissa personer har defekter när de föds, när flertalet saknar sådana. Dessutom kan det kanske förklaras varför dessa födelsemärken och defekter uppstår på kroppen där de gör det i stället för någon annanstans.

Vi behöver bedöma detta påstående och jämföra med annan kunskap om orsaker till födelsedefekter. Forskning på födelsedefekter har identifierat flera orsaker: genetiska faktorer, vissa virusinfektioner, och kemikalier, t ex alkohol, men dessa och andra erkända orsaker förklarar mindre än hälften av alla födelsedefekter.

Stevenson skriver:

-Jag finner det lämpligt att betrakta alla de typer av ovanligt beteende som dessa barn uppvisar under den kollektiva termen 'beteende-minne', som skiljer denna typ av minne från det mer kognitiva minne och mentala bilder av händelser som finner uttryck i barnets påståenden om det tidigare livet. Beteende-minnena, såsom fobier och att man föredrar viss mat, varar ofta längre än de kognitiva minnen barnet har. —

Fallen med barn som säger sig komma ihåg tidigare liv har **fyra kännetecken** som uppträder så regelbundet att jag vågar kalla dem 'universella'.

Dessa kännetecken är:

- 1) den tidiga ålder då barnet börjar prata om tidigare liv (mellan två och fyra års ålder);
- 2) den ålder då man slutar prata om det tidigare livet (oftast då barnet är mellan 5 och 8 år);
- 3) en hög grad av våldsam död i det föregående livet; och att
- 4) barnet ofta berättar om hur det dog i det tidigare livet. ■

Hur används pengarna i Thorsen-fonden i Lund

- grunden för professuren i psykologi/parapsykologi/hypnos i Lund

AV GÖRAN BRUSEWITZ

Vi har tidigare skrivit om tillsättningen av denna professur i Lund (som tyvärr mest handlat om hur Lunds universitet på olika sätt mer eller mindre undvikit (försökt slippa?) fokuseringen på parapsykologi och i stället utnyttjat inslaget om hypnos (1) i testamentet). Vi har inte släppt denna fråga, men ska nu redovisa en annan aspekt av "Lund-affären", nämligen hur medlen används.

Av Per Johnson, prefekt på Psykologiska Institutionen har vi fått följande redovisning av hur avkastningen av Thorsen-pengarna används:

I det följande kommer en uppskattning av löner och kringkostnader i övrigt måste jag be Dig kontakta donationsgruppen på Lunds universitet.

Lön, inkl sociala avgifter till	
Etzetl Cardeña	966 788 kr
Resekostnader	30 000 kr
Utrustning och övriga kostnader	20 000 kr
Doktorandtjänst inkl sociala avgifter på helår	367 536 kr

Utöver detta gör vi ett påslag på 35 % som universitetet i Lund lägger på alla kostnader, så kallad overhead.

GB: Medlen räcker alltså till lön till Cardeña och en doktorand till honom. Denna lön till EC motsvarar en månadslön på ca 55.000 kr/månad, plus resor. Doktoranden heter Devin Terhune, kommer från USA via Liverpool till Lund. Hans fokus är inte på parapsykologi utan hypnos.

Utän några andra avsikter måste vi konstatera att ingen av dem är svensk, med insyn i eller väl förankrad i svenskt samhälle (kan man påpeka detta utan att det uppfattas fel?).

Etzel Cardeña har nu i början av mars bett oss skicka denna info vidare till e-post-medlemmar i SPF (och det bifogas nu i detta nyhetsbrev som info fast tidsgränsen 15 april redan passerats):

The Center for Research on Consciousness and Anomalous Psychology (CERCAP) under the direction of Etzel Cardeña, Ph. D., encourages very bright psych graduates interested in anomalous psychology (including psi) to apply to do a Ph.D. in psychology at the U. of Lund, ranked by Newsweek as in the top 20 universities in Europe. Selection is very competitive but the top 2-3 students accepted into the department get free education and payment; about 3 others will get free education but will have to pay their way otherwise. The studies can be done in English. If interested, consult the information at the bottom of the url below. The application deadline (which requires a well-thought plan of studies) is April 15th. If AFTER reading the information at the url you still have questions, please contact Prof. Cardeña. url: http://www.psychology.lu.se/Personal/e_cardena/

Det handlar här, har vi förstått, om de **allmänna doktorandplatser** i psykologi, med utbildningsbidrag, som universitetet utlyser varje år. De "2-3" positioner han nämner kommer inte nödvändigtvis att tillfalla EC:s forskningsprojekt, då det finns ett tiotal andra forskare, med andra inriktningar, som dessa tjänster alternativt kan tillfalla. Allt beror på de sökandes meriter. Denna information skickar han nu runt till olika mottagare världen över.

Det är alltså universitetet, och inte Thorsenfonden, som finansierar dessa tjänster. Avkastningen från Thorsenpengarna räcker bara till att anställa en doktorand vart fjärde år - den tjänst som nu innehas av Devin Terhune, att hålla verksamheten igång, plus lön till EC själv.

Hur har tillsättningen av Cardeña påverkat utvecklingen för ämnet på andra universitetet?

Adrian Parker har, av kanske förklarliga skäl, några erfarenheter och reflektioner:

Tillsättningen i Lund var tänkt att bli en bekräftelse på att det i enlighet med donatorns önskemål skulle bli forskning inom parapsykologi vid ett svenskt universitet. Så lät det enligt utlysningen, utannonseringen, och pressreaser. Men i själva verket valdes, mot de sakkunnigas rekommendationer just den kandidat som inte hade ämnet som sitt

forskningsområde och som inte var aktiv forskare i den vanliga bemärkelsen. Många universitet såg Lund som ett provfall för seriös parapsykologi och jag tror att när utfallet blev så, resonerade de att om Lund inte vill ha parapsykologi, varför skulle vi?

Stöd för denna slutsats märks i Göteborg inte minst vid doktorandansökningar. Två sökanden – båda välmeriterade och båda med någon finansiering och en som tidigare hade hamnat på andra plats till Lund – fick i Göteborg inte bara avslag utan även låga bedömningar. Det finns vidare antydningar att inställningen till ämnet har blivit allt hårdare. Till exempel kan det nämnas att en rapport om ett experiment som innehöll några parapsykologiska rön och skickades in till *Scandinavian Journal of Psychology* blev rekommenderad av två av tre referenter, för att sedan få avslag av redaktören. Motiveringen var att parapsykologin inte hörde dit – trots att rapporten även innehöll psykologiska rön som torde vara av stort intresse. Läget är sådant att jag inte längre tycker att det är värt att söka anslag för parapsykologisk forskning och jag avråder mina aspirerande doktorander från att ha något om parapsykologin med i sina ansökningar. Med tanke på det aktuella forskningsklimatet har jag en viss förståelse för att Anneli Goulding, vars doktorsavhandling fokuserades på parapsykologi, numera vill begränsa sina insatser till att studera den kliniska innebörden av vissa paranormala upplevelser.

GB: Man kan här undra om Cardeña är medveten om dessa konsekvenser? Men han lär inte bry sig (och vad skulle han då kunna göra om han ville visa att han brydde sig – avstå från sin professur?). Men om det nu är så här, så är priset högt för parapsykologin. Forskningen som sådan nonchaleras, man har mer eller mindre overseende med den, får ingen respekt, det man verkligen hoppats på med denna professur. Bara för att en enda person fick styra och ställa som han ville, dekanus Sunesson, i sitt val av lämplig person till tjänsten. Kan detta vara något som Thorsen velat med sin donation? Knappast.

Vi kan jämföra med hur professuren i Edinburgh utvecklades, också det med en donation/testamente. Trots att Edinburgh var väldigt nära att välja en annan som ville omvandla tjänsten till psykologi valdes rätt man, Bob Morris, välkänd parapsykolog. Han uppnådde respekt för forskningen i vida kretsar i Storbritannien, hans doktorander verkar nu på ca tio universitet i England.

Snart har två år gått sedan Cardeña tillträdde

tjänsten. Det är dags för en första avstämning: vad har uppnåtts? För de fyra följande åren vet vi att avkastningen kommer att gå till lön till doktoranden och till EC och för den löpande verksamheten. Vilken forskning kommer att ingå i den? Vad har han för planer? Vad vi förstår ägnar sig varken EC eller Terhune särskilt mycket (om de alls gör det) åt parapsykologisk forskning (se separat ruta som redovisar de områden EC satsar på, taget och redigerat från hans webbsida, visar att satsningen framför allt är på hypnos och ASC (1), mycket litet är på parapsykologi). Många parapsykologer har nog hoppats på en ny Bob Morris i Cardeña, men som det ser ut idag finns det nog en risk att de kommer att bli besvikna. Är det för tidigt med en sådan slutsats? Om så inte är fallet, beror det kanske på att fokus ligger på hypnos och inte på parapsykologi? Och det var inte det Thorsen menade i sitt testamente. Han ville ha fokus på parapsykologi.

En annan reflektion: Man kan konstatera att Thorsen-pengarna gått till att finansiera en doktorand, med full lön, under fyra år, istället för flera doktorander, som normalt är fallet, med utbildningsbidrag (för vilket kostnaderna är betydligt lägre). Hittills har ingen av de sedvanliga forskarutbildningsplatserna tilldelats någon doktorand på något parapsykologiskt projekt i Lund.

Så frågan kvarstår alltså om man, från Lunds Universitets sida, aktivt kommer att stödja parapsykologisk forskning, genom att finansiera en doktorand i ämnet snarare än att bara acceptera en donation.

Anm: 1. I testamentet anges 'hypnologi', som LU tolkat som ASC, altered states of consciousness, förändrade medvetandetillstånd.

Etzel Cardeñas forskningsprogram

(från hans 'hemsida' www.psychology.lu.se/Personal/e%5Fcardena/ och länken Info about PhD program):

States of Consciousness and Parapsychology

The Center for Research on Consciousness and Anomalous Psychology (CERCAP) in the Department of Psychology is currently inviting applicants to pursue a PhD in Psychology. As part of a program of research on states of consci-

ousness and parapsychology, CERCAP will be focusing on the following areas of research in the next few years:

1) Explicating the nature of spontaneous and induced states of consciousness of targeted groups (e.g., high and low hypnotizables, beginning and long-term meditators) through various methodological tools. — Potential research areas include: the development of a taxonomy of these and other (e.g., OBEs) anomalous experiences including germane psychological characteristics (e.g., schizotypy, dissociativity); the examination of the necessary and sufficient conditions (psychology, biological, social, and environmental) for the presence of anomalous experiences; and the development of a theoretical account of anomalous experiences which is phenomenologically, biologically, and culturally informed. This project will extend previous —and ongoing research on the phenomenology and electrocortical activity of high and low hypnotizables during a minimal suggestion hypnotic context (i.e., Öneutral hypnosisÖ).

2) Researching the relationship between hypnotizability and performance in controlled psi (parapsychological) experiments. Previous studies have revealed that: 1) highly hypnotizable individuals report a high incidence of spontaneous anomalous experiences, including reputed psi phenomena such as clairvoyance and telepathy, and 2) there is a significant positive association between a hypnotic context and performance in controlled, standardized tests measuring psi abilities. Yet, we do not know whether a hypnotic context by itself may increase psi-abilities, or whether it interacts with the trait of hypnotizability.

We will focus on: a) investigating the possible interaction between a hypnotic context, hypnotizability, and performance in controlled psi experiments, and b) developing and testing a long-term training program to potentially enhance performance in psi experiments through immediate feedback and long term skill enhancement on groups most likely to perform well in psi tests.

3) Examining the nature of hypnotizability by assessing its characteristics and developmental pathways. We are also interested in continuing previous research (e.g., Cardena, 2006) on the nature of dissociative processes, trauma, and their relationship to acute and long-term psychopathology. ■

Ordförande har ordet forts**Om detta nyhetsbrev**

Vi inleder detta nyhetsbrev med en introduktion till forskningsfältet med **det elektroniska röstfenomenet** (det som tidigare kallades "bandröster") och sk **Instrumental TransCommunication, ITC** som innebär hittills oförklarad kommunikation (ljud, bilder, "meddelanden") via radio, datorer och andra elektroniska medier. Detta stora forskningsfält beskrivs här av Edgar Müller, med en introduktion av Nils-Olof Jacobson.

Som tidigare nämnts har pionjären för reinkarnationsforskning, **Ian Stevenson avlidit**. Vi publicerar här **en minnesbild av honom**, tecknad av Nils-Olof Jacobson som en gång besökte honom. Dessutom kompletterar jag med vad den respekterade filosofen och parapsykologen **John Beloff** skrev **om** de två sista stora böckerna **Stevenson** skrev, samt ett kort utdrag ur hans bok, båda från tidigare nyhetsbrev.

En annan pionjär som gått ur tiden och som jag vill ge lite utrymme här är **Björn Nordenström**.

Vi får då och då nyheter från den engelske framgångsrike forskaren **Rupert Sheldrake**, och publicerar några nyheter i separat ruta på sidan 20. Samma sak gäller nyheter från nära-döden-forskningen. **Vårt norska syster-Sällskap firar 90 år i år** och firar detta med en stor **konferens i Oslo den 1-2 juni**. Vi framför ett stort Grattis! Medverkar gör bl a Cardena, Stephen Braude och Erlendur Haraldsson. Medlemmar i svenska SPF är själv-

klart välkomna. Se notis på sidan 20 och på www.parapsykologi.no. Är du som svensk medlem intresserad av att åka dit och, även om det är inofficiellt, representera svenska SPF, är ett resestipendium tänkbart. Hör av dig om du är intresserad. Andra konferenser vi informerar om är **Quantum Mind**, se sidan 7.

Som utlovats i förra nyhetsbrevet berör vi också det faktum att den internationella samman slutningen av skeptiker nu bytt namn, och presenterar en utförlig redovisning av hur pengarna knutna till Thorsen-stiftelsen vid Lunds Universitet används. Vi informerar också om den nya professuren i integrativ medicin på KI och avslutar numret med axplock ur tidskrifter.

Ni som undrar vilka vi är som sitter i styrelsen, se förteckning på sid 24 vilka vi är, bakgrund intresse osv.

Som ni kan se använder vi nu färg på första sidan, tills vidare som test.

Flyttar du?

Anmäl från och med nu, ny adress (eller mobiltelefonnummer eller e-postadress) till Åsö Föreningsråd, Det sker via e-post bjorn@aso.nu eller per telefon 08-644 72 10 (Björn Berglund) eller via vanlig post: Åsö Föreningsråd, Färgargårdstorget 94, 116 43 Stockholm.

Skicka dem gärna även information om din e-postadress.

Vilken plats har medvetandet i naturen? – från Paavo Pylkkärens föredrag 15/2 -07

Trots många framsteg i vetenskap finns det fortfarande ingen konsensus kring hur denna fråga borde besvaras. Några tycker att medvetandet inte existerar över huvud taget; andra säger att det kan reduceras till hjärnprocesser; några säger att det är en icke-reducerbar, icke-fysisk entitet; några säger att det är starkt relaterat till fundamentala teorier i fysik; medan några tycker att vi aldrig kommer att förstå medvetandet.

Jag kommer att diskutera frågan genom David Bohms förslag för en ny kvantfysikalisk världsbild. Enligt Bohm bör vi använda nya

begrepp som "invikt ordning" ("implicate order") och "aktiv information" om vi vill förstå fundamentala fysiska processer. Kan dessa nya begrepp också hjälpa oss att förstå relationen mellan materia och medvetande på ett nytt sätt?

Referens. Pylkkänen, P. (2007) *Mind, Matter and the Implicate Order*. Heidelberg: Springer, Frontiers Collection. (ISBN: 978-3-540-23891-1)

<http://www.springer.com/west/home/physics?SGWID=4-10100-22-52090125-0>

Rupert Sheldrake's stab meddelar i epost den 5 mars 2007:

A new experiment : The precognitive text message test

Rupert has developed a new automated experiment that tests for precognition using text messages sent from mobile phones. Research in parapsychology has shown that precognitive tests can give above-chance hit rates comparable to the results of telepathy tests. In this new test, participants have 3 senders and they guess which of these three people is about to send them a text message. Only after they have made their guess is that person chosen at random by the computer. This test involves 6 trials and is fun to do, and is also quick and easy. If you live in the UK, please have a go! Register at the Online Experiments Portal on Rupert's web site.

The email telepathy test

The automated email telepathy test is now up and running, and can be done by anyone anywhere in the world. The results so far show that, on average, people's scores are very significantly above chance. In response to feedback from participants, Rupert has now reduced the number of trials per test from 9 to 6, making it easier and quicker to do. This test involves 3 senders chosen by you. So ask some family members or friends for their help and find out how telepathic you are! Register at the Online Experiments Portal.

Web-adress: www.sheldrake.org

Den internationella skeptikerorganisationen byter namn

Jesper Jerkert meddelar bland notiser på deras 'hemsida' (www.vof.se) den 2006-12-10 följande om detta namnbyte. Det återstår att se om detta namnbyte innebär någon kursförändring som går att iaktta?

CSICOP blir CSI

Amerikanska CSICOP, världens största och mest kända skeptikerorganisation, har bytt namn. Den gamla förkortningen CSICOP stod för "Committee for the Scientific Investigation of Claims of the Paranormal". Det nya namnet är *Committee for Skeptical Inquiry*, förkortat CSI. Organisationen, som grundades 1976 och sedan starten haft filosofen Paul Kurtz som ordförande, anger särskilt två skäl till namnbytet. För det första var det gamla namnet otympligt. För det andra innehöll det ordet "paranormal", vilket dels kunde få utomstående som inte läste så noga att tro att organisationen uppmuntrade paranormala föreställningar, dels inte beskrev verksamheten speciellt bra. CSICOP har nämligen ägnat avsevärd uppmärksamhet åt ämnen som inte kan sägas ha med det paranormala att göra.

Norska SPF firar 90 år med konferens

1-2 juni 2007... och bjuder in oss från svenska SPF

Norska SPF ordnar stor konferens i Oslo 1-2 juni för att fira att det är 90 år sedan organisationen bildades. Tema blir: **Bevissthetens grenser**. Medverkar gör bl a **Etzel Cardeña**, om Parapsykologiens forhold til psykologi: Parapsychology and Integration with Mainstream Psychology, **Stephen Braude** (Professor i filosofi, University of Maryland, USA) om Paranormale opplevelser og vitenskapelig forskning Large Scale Pscyhokinetic (PK) Events and Science, **Erlendur Haraldsson** (Professor emeritus i psykologi, Universitetet i Island), Parapsykologi og religion: Religion, Spirituality and the Paranormal. Dessutom föredrag om Bevissthet, healing og helse, Sjamanisme: erfart kunnskap, lokale tradisjoner og verdensarv.

Mer info och hur man anmäler sig mm på [/www.parapsykologi.no/](http://www.parapsykologi.no/).

Nytänkare inom medicinen har gått ur tiden

Björn Nordenström, i många år cancerforskare på Karolinska Institutet, avled (visar annons i DN 070118) på nyårsafton 2006. Jag visste att han sedan flera år led av sjukdom. I mitten på 90-talet försökte jag ordna konferens med honom, varvid jag pratade både med honom och med hans fru. Tyvärr kunde han pga sin sjukdom inte medverka.

Han blev mest uppmärksam i Kina, där de tagit till sig den teknik han utvecklade för att bota cancer. Tyvärr var det få som förstod honom här i Sverige, men det är ju ofta så med nytänkare. Han blev faktiskt lite uppmärksam av redaktionen för Läkartidningen då den nye redaktören, för kanske 6-7 år sedan blev intresserad, och skrev ett reportage om hans idéer. Annars var det inte mycket, hans teorier var sannolikt så avancerade och geniala att det inte är lätt att förstå dem, allt enligt minnesorden i DN 31/1-07. Nordenström blev fascinerad av märkliga bilder av cancertumörer, där han såg märkliga strukturförändringar i och kring lungtumörer, som föranledde honom att mäta den elektriska spänningen i tumörerna. Detta ledde honom att så småningom upptäcka det han kallade BCEC, biologically closed electrical circuits, biologiskt slutna elektriska kretsar och en metod att med elektroder och strömkretsar behandla patienter med tumörer, en metod som kineserna visat fungerar – de har behandlat över 13000 patienter med denna metod. Det var en upptäckt som få förstod, något som påpekades i ett förord till hans omfattande bok, som jag är

tacksam för att Nordenström sände mig. Man startade en organisation för dem som använde hans metod och hade/har kongresser. Björn var bland annat medlem i Nobelförsamlingen i 20 år och dess ordförande 1985 samt hedersdoktor vid Peking-universitetet i Kina. Han var den förste svensk som 2001 fick det prestigefyllda kinesiska priset The international scientific and technological cooperation award of the people's republic of China. Som icke-medicinare förstår jag inte så mycket av det han skriver, men han nämner själv att det nätverk av elektriska kretsar han upptäckte mycket väl kan motsvara det nät av akupunkturmeridianer som sägs finnas och är grunden för alternativ/komplementär medicin. Böckerna, "Biologically closed electric circuits" samt "BCEC –systems" beskriver teorin och experimenten kring hur elektriska kretsar förklarar stora delar av kroppens funktioner, en aspekt som dagens medicinare helt tappar bort eftersom Nordenströms teorier inte har fått något egentligt genomslag. Detta nätverk har sannolikt också en fundamental betydelse för tumörers uppkomst. Här finns självklart mycket att göra när det gäller att kontrollera och bekräfta eller dementera hans resultat och tolkningar.

För mig innebar hans forskning en möjlig brygga mellan västerländsk och österländsk medicin, något som behövs idag när allt fler prövar komplementära metoder, men så få förstår hur det ev. fungerar – och när t o m många helt avfärdar teorierna eller inte vill granska dem, som VoF.

IANDS meddelar i ett e-nyhetsbrev den 27 februari:

In a milestone event in the history of near-death studies, NDE researchers from around the globe gathered last fall at the prestigious University of Texas M.D. Anderson Cancer Center in Houston, Texas, to offer a 30-year overview of NDE research. The presentations by leading researchers from the first two days of the IANDS conference are now available on eleven DVDs and can be ordered at www.iands.org/shoppingcart/index.php?main_page=index&cPath=48. **As a member benefit, IANDS members receive a special 33% discount off the list price (\$50 off the entire set of DVDs or \$9 off the first DVD ordered). These DVDs will let you experience the conference**

as if you were there – or re-experience it if you attended. You will see and hear leading researchers such as Peter Fenwick, Penny Sartori, and Alan Kellehear from the United Kingdom; Cherie Sutherland from Australia; Pim Van Lommel from the Netherlands; and Bruce Greyson, Jan Holden and other "names" in research in the United States.

The topics covered range from Explanatory Models for NDEs to Veridical Perception (out-of-body experiences) to NDEs Across Cultures. These DVDs will provide you with the state-of-the-art in NDE research: what we know today and where the research is headed in the future.

Whether you purchase individual presentations or the entire set, these DVDs mark an historic milestone, and we hope you will find them valuable.

Professur på Karolinska i integrativ medicin under tillsättning

På "hemsidan" för VoF finns följande notis om denna professur, skriven av deras ordf. *Jesper Jerkert, daterad 2007-01-28:*

En professur i "integrativ medicin" vid Karolinska Institutet är under tillsättning, efter en frikostig donation från makarna Osher. Knappt 30 personer har sökt tjänsten, många med mycket goda kvalifikationer. De tre sakkunniga är i sina utlåtanden hyfsat eniga om vilka kandidater som är starkast. Två av tre sakkunniga

placerade Martin Ingvar högst. Ingvar är redan professor i neurofysiologi vid KI och en av Sveriges internationellt mest kända forskare.

Enligt vad VoF erfar har Ingvar fått en formell förfrågan men har i skrivande stund ännu inte lämnat besked om han vill ha tjänsten. På lärarförslagsnämndens önskelista förefaller platserna 2 och 3 innehas av Claudia Witt och Klaus Linde, båda från Tyskland.

Ur tidskrifter

Om ljus, vibrationer och healing

I *Subtle Energies*, nr 3 2005 uppehåller sig Patricia Norris, PhD i en editorial vid Vibrations, ett 'case study' följer, Visible light radiated from the heart with heart rhythm meditation, av Puran Bair, Douglas Schneider bidrar med en rapport A personal experience of unfolding self through singing, Steven R Vasquez har ett kliniskt bidrag om Peripheral light stimulation for rapid emotional, somatic and transpersonal regulation. David Jernigan och Samantha Joseh har också ett kliniskt bidrag Illuminated physiology & Medical uses of light, Arden Wilken & Jack Wilken följer med ett 'case study' Our sonic pathways. Slutligen följer From Galaxies to cells: Bridging science, sound vibration and consciousness through the music of the spheres, av Ellen Franklin & Donna Carey. Kanske framgår det att healing är något av ett tema i detta nr. Artiklarna är, menar redaktören, grundade på effekter av vibrationer på healing och fysik.

Journal of parapsychology (JP)

Detta nummer av JP (nr 2, hösten 2005) börjar med 2005 Presidential address: Parapsychology's contribution to psychology: a view from the front line, av Caroline Watt. Därefter följer Eckhard Etzold med Solar-periodic full moon effect in the Fourmilab RetroPsychoKinesis Project Experiment Data: An exploratory study, J E Kennedy följer med Personality and motivations to believe, misbelieve and disbelieve in paranormal phenomena, Andreas Hergovich, Reinhard Schott och Martin Arendasy med Paranormal belief and religiosity, David P Luke och Marios Kittenis om A preliminary survey of paranormal experiences with psychoactive drugs, Giodo Del Prete och Patrizio E. Tressoldi Anomalous cognition in hypnagogic state with OBE Induction: an experimental study, Fiona Steinkamp Does precognition foresee the future? Series 4: a postal replication.

Bland böcker som anmäls: Unleashed. Of poltergeists and murder: The curious story of Tina Resch, av William Roll and Valerie Storey (en bok vi tidigare fått av Roll då han höll föredrag om Tina Resch för oss för flera år sedan), The new paradigm: a confrontation between physics and the paranormal phenomena, av John O'M Bockris, Is there an afterlife? A comprehensive overview of the evidence, av David Fontana. En bok med nästan samma titel: Is there life after death? An examination of the empirical evidence, av David Lester, och slutligen The reluctant spiritualist : the life of Maggie Fox, av Nancy Rubin Stuart.

Sammanfattning av 30 års forskning om nära-döden-upplevelser

I *Vital signs* nr 4, 2006 finns framför allt en kort sammanfattning av de olika inslagen i konferensen "30 years of Research". Forskningsrapporterna delades upp i två grupper: review, and new. För den som vill ha en överblick av NDU-forskningen är denna genomgång en tänkbar introduktion. Med numret följer en talong där man kan beställa DVD-er av de olika inslagen.

Journal of Near-Death Studies

Detta nummer av *Journal of Near-Death Studies* (JNDS) nr 4, sommaren 2006, börjar med The divine light and ecstasy in religious and near-death experiences: a retrospectpective glance and a view for the future, av Brian Bain. Därefter An anthropological perspective on near-death like experiences in three men's pregnancy-related spiritual crises, av Gregg Lahood. Böcker som anmäls: The uttermost deep: The challenge of near-death experiences av Gracia Fay Ellwood och Is there life after death? An examination of the empirical evidence, av David Lester.

Har NDUer samband med shamanism?

Detta nummer av *Journal of Near-Death Studies* (JNDS, nr 1, fall 2006) inleds med ett gäst-förord av den danske filosofistuderanden René Jørgensen som jämför upplevelse av ljus i NDU-er med det klara Ljuset i Tibetanska dödsboken (Guest Editorial: Nondualistic Experiences of light in near-death experiences and in the tibetan Book of the Dead), Sociologen James McClenon följer med en rapport om afrikanska NDUer och relaterade upplevelser i Kongo (Kongo Near-death experiences: cross cultural patterns). Han menar att NDUer har samband med shamanism och diskuterar de evolutionära fördelarna av förmågan till transcendent upplevelser. Avslutar gör Stout, Jacquin och Atwater med Six Major challenges faced by near-death experiencers, erfarenheter från den första retreaten med NDU-upplevare, stödd av IANDS.

Finns det någon gräns för vad man kan mäta med slagruta?

I detta nummer av *Frontier Perspectives* (nr 1, vår/sommar 2006) finns A Novel technique to assess the status of the body's regulatory system, av Fritz Albert Popp. A K Mukhopadhyay fortsätter om Some reflections on "Quo vadis quantum mechanics?" Extending science further! Let us see where?., John S. Janks skriver om Utility and limits of dowsing rods to chart the subsurface.

Parapsykologiske Notiser fra Norge

I nr 62, 2006 börjar med Parapsykologins bidrag til kunnskap, av Carlos Alvarado, André Bruvoll om Nära-döden-upplevelser: En forskningshistorisk utvikling, Even Eifring om Stormestersjakk med en avdöd, Jan Guttulrsrud om Elektromagnetiske felt og parapsykologi, Eckhard Etzold om Fullmåneeffekten. Undersøkelse av psykikinesi under fullmåne, Adrian Parker och Annkatrin Puhle efterlyser Har du opplevet apparisjoner?, Astri Platou om New Orleans – en hjemsoekt by?, Jon Mannsåker gör referat av Peter Fenwicks besök om nära-döden-upplevelser, och PA-kongressen i augusti i Stockholm.

Ser robotar oss människor som dinosaurier?

Detta nummer av *Journal of Consciousness Studies* (JCS, nr 12, december 2006) börjar med två Refereed papers, Harry Hunt med The truth value of mystical experience, samt Greg Janzen och Phenomenal Character as implicit self-awareness. Dessa följs av Death and resurrection of a disciplined science of consciousness, av Ferrari och Pinard. J Andrew Ross kommer sedan med den något provocerande frågan om robotar kommer att betrakta människan som en dinosaurie? Chris Nunn har en konferensrapport Exploring the boundaries of experience and self, Bland böcker som anmäls: Consciousness & Emotion, vol 1 av Ralph Ellis och Natika Newton (eds) samt Does consciousness cause behaviour?, av S Pockett, W Banks och S Gallagher (eds). I tidskriften finns info om några kommande konferenser:

Om **Quantum Mind 2007** hålls 17-20 juli i University of Salzburg, Österrike. Bland medverkande märks Dick Bierman (parapsykolog), Stuart Kauffman och Stuart Hameroff. Konferensansvariga är Gustav Bernroider, University of Salzburg och Stuart Hameroff, University of Arizona. Hemsida för konferensen: www.sbg.ac.at/brain2007/.

Några dagar senare, 23-27 juli följer en annan konferens: Toward a science of consciousness 2007, Brain, embodiment, experience, i Budapest, Roland Eotvos University, Faculty of Science, Ungern. Den organiseras av Hungarian cognitive science foundation, och sponsras bl a av Center of consciousness studies, Tucson, AZ. Website: www.tsc2007.org. Förfrågningar: office@makog.hu.

Nya metaanalyser om bl a biologiska system, DMILS

I *Australian Journal of Parapsychology*, december 2006 skriver Joan D. Johnstone skriver om Reincarnation beliefs of the Gumini people of the Simbu province of Papua New Guinea, Craig Murray and Jezz Fox om From dreams to (virtual) reality: Exploring behavioural embodiment in out-of-body experiences, Lance Storm om Meta-analysis in parapsychology: II Psi domain other than ganzfeld, och behandlar då biological systems (DMILS), forced-choice ESP, free-response ESP, dice-throwing, micro-PK (RNG) and dream-psi. Fyra andra meta-analyser redovisas också. Resultaten indikerar att dessa metaanalyser ger avsevärt stöd att det finns en avvikande effekt inom parapsykologi som behöver förklaras. Man drar slutsatsen att dessa och andra meta-analyser i parapsykologi har visat signifikanta effekter som avviker från noll (non-zero) i många studier, även om dessa tenderar att vara ganska små, men Storm menar att process-orienterad forskning ska ge vidare förståelse för dessa anomalier. Michael Thalbourne, C F Silva och S N Razente skriver sedan om Belief in, and alleged experience of, the paranormal in the Portugese populaton, samt Alejandro Parra and Jorge Villanueva om ESP under the ganzfeld, in contrast with the induction of relaxation as a psi-conducive state. Bok som anmäls: Entangled minds: extrasensory experiences in a quantum reality, av Dean Radin.

Ny bok om Jung & Reich

I *Journal of Scientific Exploration* (JSE) nr 4, vintern 2006 finns en artikel av särskilt intresse, Lonnie Nelson och Gary Schwartz om Consciousness and the anomalous organization of random events, the role of absorption. Bland böcker: två böcker om strängteori i fysiken, sedan Afterlife encounters: ordinary people, extraordinary experiences, av Dianne Arcangel, Entangled minds, extrasensory experiences in a quantum reality, av Dean Radin, Inside the neolithic mind: consciousness, cosmos and the realm of the Gods, av David L Williams and David Pearce, Jung & Reich: the body as a shadow, 2nd edition, av John Conger, och med tanke på att Jung är välkänd för sitt intresse för det paranormala och Reich var en mycket kontroversiell figur, men med idéer som fortfarande är intressanta kan denna bok vara av intresse.

Nästa SSE-konferens blir 31 maj – 2 juni på Michigan State University, East Lansing, Michigan. Särskilda tema blir forskning och teori om consciousness, alternative medicine, the physics of time, and UFO-forskning. E-post till programansvarig är rdnelson@princeton.edu (ja, vice ordförande i PA, Parapsychological Association). Webbsida: www.scientificexploration.org/meetings.php.

Om konferenser i England

I detta nummer av JSPR (*Journal of Society for Psychical Research*), januari 2007 skriver Matthew Colborn om The decline effect in spontaneous and experimental psychical research, Michael Thalbourne om An analysis of inter-judge concordance in a series of free-response experiments, Chris Roe, Lucy Jones and Catherine Maddern om A preliminary test of the 'four-factor model' using a dream ESP protocol, John Poynton om Michael Whiteman at One Hundred, Guy Lyon Playfair anmäler The spirit of Dr Bindelof, Robert Charman anmäler Is there life after death?. Deborah Delanoy skriver om John Beloff, Guy Lyon Playfair och David Fontana skriver om Maurice Grosse, som båda avled förra året.

Följer med tidningen gör info om möten engelska SPR ordnar, den 12/4 professor Erlendur Haraldsson från Reykjavik om Phantasms of the departed. Analysis of a new collection of 450 cases, den 22/5 Natalie Thomasson om The work of a paranormal investigator / ghost-hunter. Den 7 juni redogör Sheldrake för What if telepathy really happens?

Konferenser: Spirit and Cosmos: an Undivided Whole, 13-15/4 2007, University College, Winchester, ordnad av The Scientific and Medical Network, Mystics & Scientists, 30th anniversary conference. Chairs: Dr Peter Fenwick, David Lorimer. Medverkar gör bl a Dr Lawrence LeShan. Email: info@scimednet.org, www.scimednet.org, Samma arrangör ordnar 24-26 augusti vid Bath Spa University **Beyond the brain**

VII. A still point in the turning world: Contemplation in action.

Den 28/4 ordnas **Study day 52, Spontaneous cases**. From haunted houses to significant incidents, i St Mary Abbots Church Hall, Vicarage Gate, Kensington, London. Se www.spr.ac.uk.

SPRs 31-a internationella konferens hålls 31/8 - 2/9 i Conference Centre, University Hall at Cardiff University.

STYRELSEN

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning och John Björkhems Minnesfond

VEM ANSVARAR FÖR VAD?

Göran Brusewitz, ordförande, kontakt med föredragshållare, samordnar föredrag och konferenser, redaktör för nyhetsbrev till medlemmarna, socionom, f.d. IT-konsult, författare.

Edgar Müller, sekreterare, skriver protokoll, skribent för nyhetsbrevet, medlem av styrgruppen och sammankallande i Helene Reeders Fond för forskning om liv efter döden, cirkulerar tidskrifter, intern samordning, elektronikingenjör och ekonom.

Louise Ramsby, kassör i SPF, skribent för nyhetsbrevet, medlem av styrgruppen för Helene Reeders Fond för Forskning om liv efter döden, subliminal perception, interaktion och kommunikation; mediet och medvetandets fortlevnad efter döden, psykoanalytiker (IPA) och doktorand vid Pedagogiska Institutionen, Stockholms Universitet.

Adrian Parker, har internationella kontakter, överblick över ämnet, ledamot, docent, leg psykolog och forskare i klinisk psykologi samt parapsykologi.

Jan Dalkvist, ledamot, universitetslektor på Psykologiska Institutionen vid Stockholms universitet, bedriver parapsykologisk forskning (bl.a. om telepati), är speciellt intresserad av metodfrågor och "mind/body"-problemet.

Jan Fjellander, ledamot, informationssekreterare, biblioteket, kopior av föredrag, överblick över ämnet och över litteraturen, medlem av styrgruppen i Helene Reeders Fond för forskning om liv efter döden.

Tony Eckardt, suppleant, spelar in föredrag på video, kopior av föredrag, Parapsykologi, förutsägelser, healing, slagruta, ut-ur-kroppen upplevelser, psykotronik, UFO och kontakter med andra dimensioner, utvecklingsingenjör.

I övrigt ingår **Jens Tellefsen** som vice ordförande och **Jonas Liljegren** som suppleant.

I styrelsen för **John Björkhems Minnesfond** ingår dessutom **Ulf Andersson**, kassör, samt **Dr Nils-Olof Jacobson** och **Dr Joakim Westerlund**. Kompletteringar till listan ovan kommer allt eftersom. Listan publiceras på webben (www.parapsykologi.se) och när viktig förnyelse/komplettering sker.

Två program i P1 intervjuar VoFs ordförande Jesper Jerkert och ger honom fritt utrymme

Av GÖRAN BRUSEWITZ

Skeptikerföreningen VoF har givit ut en ny bok, (Fakta eller fantasier). Två program i radions P1, Vetenskapsradion Forum och Bildningsbyrån har passat på att göra program inspirerade av boken. Vetenskapsradion Forum har tre måndagar i rad nu i mars/april låtit bokens redaktör, VoFs ordförande Jesper Jerkert intervjuas fritt och okritiskt om medier, slagruta och alternativ medicin. Bildningsbyrån hade första söndagen i april ett inslag där de fritt och okritiskt berättade om VoFs till synes så välvilliga strävanden. Jag har uppmärksammat båda redaktionerna om VoFs egentliga syfte, så att de känner till att dessa fenomen inte alls är så lätta att avfärda som Jerkert vill låta gällande, att VoF genomgående söker bekräfta sin grundläggande uppfattning att dessa fenomen inte finns. Den forskning vi förmedlar undviker de konsekvent att uppmärksamma och förmedla vidare. De går inte att lita på.

Anm.: *VoF uttyds Vetenskap och Folkbildning, och är organisationen i Sverige för det uttalat skeptiska till "det paranormala" mm. "Täckmanteln" är att de förordar ett vetenskapligt arbets- och synsätt, men granskar man det närmare ser man att detta inte riktigt gäller.*

Hjärtligt tack för gåvor!

L B-g, Gbg 300 kr, K W-d, Sth 75 kr

Sällskapet för Parapsykologisk Forskning, SPF

Postgiro: 35 17 57-0

Medlemsavgift: 250:-, för pensionärer och studerande 200:-

Ordförande: Göran Brusewitz, Diligensv 98, 131 48 Nacka

Tfn och fax hem: 08-466 98 58 Mobil: 0708-10 35 32

Vice ordförande: Jens Tellefsen

Sekreterare: Edgar Müller

Kassör: Louise Ramsby

Redaktör för Nyhetsbrevet: Göran Brusewitz

Layout: Merit Müller

Hemsida: www.parapsykologi.se

Ansvarig för hemsidan: Jonas Liljegren